

Spis treści

3	Od redakcji – BR. ŁUKASZ DMOWSKI OH
4	Bonifratrzy w Polsce – ALEKSANDRA ORMAN
6	Cieszyn Dom Pomocy Społecznej – JOLANTA KLUSEK Poradnia Ziołolecznictwa i Apteka „U Miłośniernych”
8	Drohobycz Stacja Pomocy Socjalnej – WOJCIECH PIĘCIAK
10	Iwonicz Dom Pomocy Społecznej – ALICJA RYSZ
12	Katowice Szpital pw. Aniołów Stróżów – BOŻENA MAJEWSKA, MARIA PANEK
14	Konary-Zielona Dom Pomocy Społecznej – EWA SOLECKA-FLOREK Środowiskowy Dom Samopomocy – EWA SOLECKA-FLOREK Warsztaty Terapii Zajęciowej – NATALIA GĘBKA Zakład Aktywności Zawodowej – CEZARY ŁADYGA Boni-Activ Spółka z o.o. non-profit – MAREK KROBICKI
18	Kraków Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Grandego – ANNA SZLAMA Apteka „Uzdrowienie Chorych”
20	Łódź Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Bożego – BARTOSZ CHMIELA
22	Piaski-Marysin Bonifraterskie Centrum Rehabilitacji pw. św. Benedykta Menniego – ANNA MARCINIAK Bonifraterski Ośrodek Interwencji Kryzysowej pw. Matki Bożej Dobrej Rady
24	Prudnik Dom św. Jana Bożego – BONIFATRZY Z PRUDNIKA
26	Warszawa Dom Geriatryczno-Rehabilitacyjny pw. NMP Królowej Pokoju – KAROLINA BIERKOWSKA Jadłodajnia św. Ryszarda Pampuriego
28	Wrocław Hospicjum św. Jana Bożego – ANNA ŻEBRANOWICZ
31	Zakopane Dom rekolekcyjno-wypoczynkowy
32	Ząbkowice Śląskie Dzienny Dom Opieki Medycznej – MAGDALENA MICHALSKA
34	Zebrzydowice Dom Pomocy Społecznej – RENATA MIKOŁAJEK Warsztaty Terapii Zajęciowej – KAMILA MENTEL
38	Rekolekcje powołaniowe

Święty Jan Boży (jest tu wśród nas i żyje)

Tyłu traciło zdrowie,
tyłu żyło bez Boga,
Święty Jan Boży leczył,
każda mu droga osoba.

I tyłu było bez domu
i tyłu dzisiaj bez domu,
Święty Jan Boży leczył,
nie odmówił nikomu.

Tyle jest do zrobienia,
tyle do wymodlenia,
zwyczajnie pomóc ludziom,
nieść ulgę wśród cierpienia.

Tyle już wieków minęło
i dzień dzisiejszy przeminie,
a to co czynił Jan Boży
jest tu wśród nas i żyje.

Leszek Aleksander Moczulski

Wydaje: Prowincja Polska Zakonu Szpitalnego Św. Jana Bożego
pw. Zwiastowania Najświętszej Maryi Panny – Fate Bene Fratelli
00-213 Warszawa, ul. Bonifraterska 12

Redaguje zespół:
br. Łukasz Dmowski, Aleksandra Orman (redaktor prowadzący),
br. Błażej Kozłowski, Marek Krobicki, br. Eugeniusz Kret,
br. Jan z Dukli Ścieranka, Grzegorz Waberski

Adres: Bonifratrzy w służbie chorym
00-213 Warszawa, ul. Bonifraterska 12

Projekt okładki: Joanna Małolepsza

Skład: Pracownia Słowa

Drodzy Czytelnicy!

Przekazujemy w Wasze ręce numer specjalny naszego kwartalnika, będący swego rodzaju przewodnikiem po prowadzonych przez naszą prowincję ośrodkach szpitalnych. Powstał w trudnym czasie pandemii, gdy kronika wydarzeń – zazwyczaj publikowanych w kwartalniku – poddana została przymusowemu „odchudzaniu”. Bo nie można było zorganizować dożynek w Zebrzydowicach, miodo-grania w Konarach, pożegnania lata w Iwoniczu i wielu innych wydarzeń.

Mając jednocześnie świadomość, że na co dzień niewiele osób pamięta, jak wszechstronną działalność nasza prowincja prowadzi, postanowiliśmy przygotować numer wyjątkowy z opowieścią o tejże działalności. Nasi współpracownicy starali się przedstawić w nim to, w czym specjalizują się poszczególne szpitale czy domy pomocy społecznej, jakie są ich mocne strony, a także z jakimi wyzwaniami się mierzą. Wielu tym wyzwaniom możemy podołać tylko dzięki Waszemu wsparciu. Jednym z przejawów owego wsparcia jest przekazywanie Fundacji Bonifraterskiej 1% podatku dochodowego. Serdecznie dziękujemy i prosimy o poinformowanie o takiej możliwości Waszych znajomych. Fundację można także wspierać dokonując wpłat na jej konto. Informacje szczegółowe podane są na czwartej stronie okładki.

W 2009 roku świętowaliśmy 400-lecie obecności bonifratrów na ziemiach Polskich. Wiele z dawnych konwentów przestało istnieć (np. w Gdańsku, Łowiczu, Lublinie, Wilnie, Mińsku), a jednocześnie bonifratrzy oraz nasi współpracownicy pojawili się w innych miejscach – chociażby świadcząc domową opiekę paliatywną w wielu powiatach na Dolnym Śląsku.

Co przyniosą kolejne lata? Czy nie powinniśmy starać się o rozwój bonifraterskiej działalności na Ukrainie czy Białorusi? Czy pojawią się wśród nas tak wybitni specjaliści jak brat Ludwik Perzyna – lekarz, który dzielił się swą wiedzą medyczną, pisząc poradniki zdrowotne dla najuboższych i wprowadzając do polskiego języka medycznego takie powszechnie dziś znane terminy, jak położna czy surowica? Tego nie wiemy. Wiemy, że w myśl piosenki powinniśmy „robić swoje” – czyli praktykować szpitalnictwo-gościnność na 14 różnych sposobów, opisywanych na łamach tego numeru kwartalnika, nadal rozwijając wyobraźnię miłosierdzia, zgodnie z wezwaniem papieża Franciszka „niech wasi młodzi nie przestają marzyć, a wasi starcy niech śnić nie przestają”.

Miłej lektury!

Br. Łukasz Dmowski OH
prowincjał

Bonifratrzy w Polsce

Zakon Braci Szpitalnych św. Jana Bożego sprowadzony został do Polski za sprawą przeora wiedeńskiego Konwentu, nadwornego lekarza cesarza Ferdynanda II, brata Gabriela. Potomek znakomitego włoskiego rodu był brat Gabriel (Camillo hrabia Ferrary) nie tylko jednym z najsłynniejszych ówczesnych lekarzy, ale także autorem cennych dzieł medycznych i założycielem licznych konwentów-szpitali na ziemiach cesarstwa austriackiego. Wezwany na dwór krakowski do łóża ciężko chorego króla Zygmunta III Wazy w krótkim czasie zdołał przywrócić zdrowie polskiemu monarsze.

Wdzięczni za uratowanie życia królowi i uratowanie kraju przed grożącym mu bezkrólewem i anarchią krakowscy mieszcianie postanowili sprowadzić Braci Szpitalnych do Krakowa. Zamożny kupiec Walerian Montelupi (Wilczogórski) w 1609 roku zapisał im kamienicę u zbiegu ulic św. św. Jana i Marka, w której znalazły się pomieszczenia Konwentu, szpital na 12 łóżek i kościół pod wezwaniem św. Urszuli. Pierwszym przeorem został brat Melchior Bonawentura. W roku 1615 biskup krakowski Piotr Tylicki zatwierdził krakowski konwent jako macierzysty dla polskich Braci Szpitalnych.

Gorliwość i poświęcenie braci w służbie chorym i potrzebującym – bez względu na wyznanie, stan czy pochodzenie, ich biegłość zarówno w sztuce medycznej, jak i w pielęgowaniu chorych oraz stosowanie nowoczesnych metod leczenia zyskały im powszechną wdzięczność i szacunek. W Polsce nazywano ich bonifratrami (od *boni fratres* – dobrzy bracia).

Ujęci charyzmatem braci do zakonu licznie zaczęli wstępować młodzi Polacy różnego stanu i pochodzenia. Magnaci i zamożna szlachta fundowali im klasztory i szpitale, czynili na ich rzecz hojne zapisy. Wśród fundatorów znalazły się tak wybitne osoby, jak Mikołaj Zebrzydowski, marszałek wielki koronny, który sprowadził bonifratrów do Zebrzydowic (1611), biskup Abraham Woyna – do Wilna (1635), biskup Tomasz Ujejski – do Warszawy (1649), marszałek wielki koronny Stanisław Herakliusz Lubomirski – do Podegrodzia na Spiszu (1650), król Jan III Sobieski – do Lwowa (1659).

Bonifratrzy nieśli pomoc nie tylko ludności cywilnej, zwłaszcza

w czasie licznych w XVII wieku epidemii, ale także na polach walk, nierzadko życiem przyplacając swą ofiarość. W czasie szwedzkiego potopu zamordowanych zostało 22 braci udzielających pomocy rannym żołnierzom. Wielką odwagą i poświęceniem odznaczyli się także podczas wyprawy wiedeńskiej króla Jana III Sobieskiego, a także podczas licznych bitew toczonych na ziemiach polskich w tych niespokojnych czasach.

W ciągu wieków XVII i XVIII na terenie Rzeczypospolitej Obojga Narodów powstało 19 klasztorów i szpitali, z których już w 1633 roku utworzona została prowincja polsko-litewska pod wezwaniem Zwiastowania Najświętszej Marii Panny z własnym prowincjałem. Z polskich konwentów wywodziło się wielu świątobliwych braci, wybitnych prowincjałów, jak np. Iluminat Chudziński – pierwszy Polak pełniący tę funkcję, a także wielu znakomitych lekarzy, z których największą sławę zyskał sobie brat Ludwik Perzyna (1742–1812), autor licznych dzieł z zakresu anatomii, położnictwa, chirurgii, higieny oraz oświaty medycznej.

Kres pomyślnie rozwijającej się działalności bonifratrów położyły rozbiory Polski. Kasata wielu klasztorów doprowadziła do likwidacji prowincji polsko-litewskiej. Utrzymały się jedynie konwenty w Krakowie, Zebrzydowicach i Cieszyń, które w 1865 roku włączono do prowincji austriacko-czeskiej.

Po odzyskaniu przez Polskę niepodległości w roku 1918 dały one początek odradzaniu się Zakonu Bonifratrów. 3 kwietnia 1922 roku Kuria Generalna Zakonu Braci Szpitalnych w Rzymie wydała dekret o restytuowaniu prowincji Polskiej, której prowincjałem został Jacek Misiak. W skład odrodzonej prowincji weszły

konwenty w Krakowie, Zebrzydowicach, Cieszyń, Bogucicach, Marysinie, Wilnie, Iwoniczu, Łodzi i Warszawie. W okresie międzywojennym bonifratrzy odbudowywali i modernizowali odzyskane szpitale, w których zatrudniali najlepszych specjalistów, uruchamiali bezpłatne ambulatoria dla ubogiej ludności, organizowali kursy pielęgniarskie dla braci.

Wybuch II wojny światowej i lata okupacji były dla bonifratrów równie trudne jak dla wszystkich Polaków. Większość swoich szpitali zmuszeni byli opuścić, pod zarządem braci pozostał jedynie

szpital krakowski, gdzie leczyła się ludność polska z całej Generalnej Guberni i gdzie zatrudnieni byli wyłącznie polscy lekarze. Zarówno w Krakowie, jak i wszędzie tam, gdzie udało im się pozostać, bonifratrzy służyli pomocą medyczną, udzielali schronienia poszukiwanym przez gestapo, pomagali działaczom organizacji podziemnych i oddziałom partyzanckim.

W ciągu 45-letniego okresu PRL doszło do niemal całkowitego załamania się wielowiekowego dzieła miłosierdzia prowadzonego przez braci bonifratrów – szpitale, domy opieki zostały upaństwowione, a sami bracia odsunięci od posługi chorym. Zawsze jednak w taki czy inny sposób znajdowali drogę do cierpiących i potrzebujących pomocy, zawsze gorliwi, ofiarni, przepojeni duchem patriotyzmu, którego w ciągu wieków niejednokrotnie składali dowody.

Zmiany ustrojowe, jakie dokonały się w Polsce po roku 1989, umożliwiły braciom wszczęcie starań o zwrot zagrabionego przez komunistów mienia. Stopniowo odzyskiwali szpitale, placówki opiekuńcze i majątki ziemskie. I tak – w roku 1997 jako pierwszy powrócił do

zakonu szpital krakowski, a w roku 2000 łódzki. Szpital w Piaskach został odzyskany w roku 2001, jednak z powodu złego stanu pomieszczeń działalność wznowił dopiero w roku 2006, po generalnym remoncie, jako szpital rehabilitacyjny. W roku 2009 zwrócono bonifratrom szpital w Katowicach, budynki po szpitalu we Wrocławiu wróciły do zakonu w roku 2011, a w roku 2014 budynki dawnego szpitala w Zabkowicach Śląskich.

Zainicjowany w roku 2007 proces połączenia dwóch istniejących w Polsce struktur zakonnych – Prowincji Polskiej oraz Śląskiej Delegatury Generalnej z klasztorami i dziełami we Wrocławiu, Prudniku, Zabkowicach Śląskich, zakończył się w maju 2010 roku podczas XXXI Kapituły Prowincjalnej.

Dziś w Polsce działa jedna struktura – Prowincja Polska, a bracia bonifratrzy wraz ze współpracownikami świeckimi starają się sprostać współczesności, kontynuując dzieło założyciela zakonu św. Jana Bożego, zgodnie z jego wezwaniem „Bracia czyńcie dobro”.

Aleksandra Orman

Jubileusz

Ojciec Ludwik Sokół

w latach 1980–86 przełożony Prowincji Polskiej,
a potem wieloletni przeor Konwentu
w Konarach-Zielonej

19 września 2020 ukończył 90. rok życia.

We wrześniu minęła także 72. rocznica profesji
zakonnej oraz 60. rocznica święceń kapłańskich.

Tyle powodów do świętowania!

Ponieważ pandemia koronawirusa zmusza nas
do odsunięcia w czasie planowanych uroczystości,
tym serdeczniejsze są nasze modlitwy w intencji
Dostojnego Jubilata i życzenia – zdrowia, Bożej
opieki i wielu życzliwych ludzi dookoła.

**Niech Pan Ci błogosławi i strzeże Cię,
Ojcze Ludwiku!**

CIESZYN

Dom Pomocy Społecznej

Dom Pomocy Społecznej Konwentu Bonifratrów w Cieszynie jest placówką pobytu stałego przeznaczoną dla 116 mężczyzn przewlekłe psychicznie chorych. Znajduje się w centrum miasta, niedaleko Rynku, stąd też posiada dogodny dostęp do obiektów sakralnych, dworców PKS i PKP, placówek kulturalno-oświatowych i sieci handlowych.

Placówka mieści się w kompleksie zabytkowych obiektów klasztornych, sięgających swą historią 1700 roku, ufundowanych przez marszałka ziemskiego Księstwa Cieszyńskiego hrabiego Adama Borka. Do czasu II wojny światowej w obiektach tych zakon prowadził szpital. W latach 1950–1990 mieścił się tu zakład dla osób dorosłych upośledzonych umysłowo oraz chorych psychicznie, przejęty przez Zrzeszenie Katolików „Caritas”. Od roku 1990 obiekt w całości powrócił do zakonu bonifratrów.

Architektura Domu oraz jego najbliższe otoczenie umożliwiają swobodne poruszanie się osób niepełnosprawnych. Dom dysponuje dużym ogrodem, altaną, boiskiem sportowym, siłownią zewnętrzną, miejscem do grillowania, odpoczynku i rekreacji na świeżym powietrzu.

Dom wyposażony jest w pracownie terapii zajęciowej, salę rehabilitacyjną, bibliotekę i salę kinową.

Codziennie organizowana jest muzykoterapia, relaksacja, zajęcia z papieroplastyki, malarstwa, rysunku, zabaw umysłowych i edukacyjnych, biblioterapii, robótek ręcznych, choreoterapii i stolarstwa. Podopieczni mają zapewnioną opiekę socjalną, rehabilitacyjną i całodobową opiekę pielęgniarstwa. W ramach opieki medycznej funkcjonuje gabinet zabiegowy, a także lekarz rodzinny i lekarz psychiatra. W każdym oddziale utworzony jest zespół terapeutyczno-opiekuńczy, w którego skład wchodzi pielęgniarz, opiekunowie medyczni, pokojowi, terapeuci zajęciowi, rehabilitant, pracownicy socjalni, psycholodzy, terapeuta uzależnień, pracownik kulturalno-oświatowy.

Każdy mieszkaniec w miarę potrzeb ma możliwość rozwijania indywidualnych zainteresowań, poprzez udział w organizowanych zajęciach terapeutycznych. Prowadzona jest również terapia przyłóżkowa i gimnastyka. Mieszkańcy korzystają z oferowanych zajęć w salach terapeutycznych i rehabilitacyjnych. DPS zapewnia wsparcie duchowe zgodne z deklarowanym przez mieszkańca wyznaniem.

W kategoriach sukcesu traktować można zagraniczne wyjazdy mieszkańców. W ciągu ostatnich dwóch lat pensjonariusze Domu wraz z opiekunami dwukrotnie chodzili po Słowackich Tatrach, udało się

też zorganizować tygodniowy wyjazd na Litwę. Za sukces można również uznać aktywizację zawodową kilku mieszkańców, którzy podjęli staże w ramach działań związanych z rehabilitacją społeczną osób z niepełnościami.

Bonifraterski Dom Pomocy na stałe wpisał się w życie społeczności lokalnej. Współpraca obejmuje różne wspólnie organizowane imprezy okolicznościowe – bale karnawałowe z udziałem mieszkańców z zaprzyjaźnionych domów pomocy, andrzejki, pikniki, wspólne przygotowywanie świąt, występy dzieci przedszkolnych.

Czas pandemii stał się dla nas kolejnym wyzwaniem. Konieczność utrzymywania dystansu społecznego, izolacja nie sprzyjają rehabilitacji społecznej osób chorujących psychicznie. Szczęólnego znaczenia nabierają więc wszelkie działania podejmowane w obrębie

Domu – od zapewnienia mieszkańcom możliwości kontaktu z bliskimi po zorganizowanie wycieczki w góry czy organizację codziennego czasu wolnego (domowe kino, grill, uroczystości).

Jolanta Klusek

tel. (0048) 33/852 02 68

e-mail: dpscieszyn@bonifratrzy.pl

Poradnia Ziołolecznictwa i Apteka „U Miłosiernych”

Od roku 1991 działa bonifraterska Poradnia Ziołolecznictwa oraz Apteka „U Miłosiernych” – tak bowiem przed laty w Księstwie Cieszyńskim nazywano braci bonifratrów. W Poradni Ziołoleczniczej porad medycznych udzielają lekarze i bracia z wykorzystaniem wielowiekowego doświadczenia zakonu bonifratrów w dziedzinie stosowania roślin leczniczych. Kuracje ziołowe dostosowane są do indywidualnych potrzeb chorego, tak by nie

kolidowały z innymi stosowanymi metodami leczenia. Zalecone przez specjalistów mieszanki ziołowe oraz inne produkty można nabyć na miejscu.

Zapraszamy, bo warto – dla Zdrowia.

tel. (0048) 33/852 02 67

e-mail: umilosiernych@bonifratrzy.pl

Stacja Pomocy Socjalnej

Nasza Stacja Pomocy Socjalnej pracuje w Drohobyczu od roku 1998, w tym od prawie 20 lat w budynku przy ulicy Franka 53 – tutaj mieści się także nasz mały klasztor, w tej chwili z czterema braćmi. Troszczymy się regularnie o ok. 400 osób, ale bywało ich także – w zależności od roku – nawet ponad 600. Wprawdzie potrzeby w mieście są większe, ale w tym momencie nie byłbyśmy w stanie udzielać systematycznej, comiesięcznej pomocy większej liczbie osób.

Ludzie ci otrzymują co miesiąc paczkę żywnościową, a każda z nich zawiera olej, mąkę, ryż, makaron i cukier. W roku 2019 rozdzieliliśmy w ten sposób ok. 21 ton żywności. Koszt paczek to ok. 30 tys. hrywien na miesiąc (w przeliczeniu to ok. 4 tys. zł). Przed świętami rozdzielamy także paczki ze słodyczami dla dzieci.

Niezależnie od naszej pomocy, wolontariusze z Polski, a w ostatnim czasie także z Drohobycza (to bardzo pozytywna tendencja dająca nadzieję na przyszłość), w minionym roku kilkakrotnie przygotowali dodatkowe paczki z żywnością i artykułami pielęgnacyjnymi dla ok. 30 naszych podopiecznych – ludzi będących w najtrudniejszym położeniu. Ponadto na bieżąco rozdzielaliśmy też leki, łącznie otrzymało je prawie 1600 osób,

których nie stać było na samodzielne ich wykupienie. Osoby takie przynosiły do nas swoje recepty, a my je realizowaliśmy w lokalnej aptece. Miesięczne koszty takiej pomocy wynoszą ok. 30 tys. hrywien (w przeliczeniu ok. 4 tys. zł). Zajmowaliśmy się też rozdzielaniem ok. 440 kg używanej odzieży.

Teraz podczas epidemii wydawanie darów odbywa się na zewnątrz klasztoru, podopieczni nie wchodzi do środka. Używamy także środków ochronnych w postaci fartuchów i maseczek. Obecnie województwo lwowskie zajmuje pierwsze miejsce pod względem liczby zakażeń wirusem COVID 19. W Drohobyczu ze względu na zakażenia personelu zamykane są niektóre oddziały szpitalne i przychodnie.

Prowadzimy także opiekę pielęgnacyjną w środowisku. Nasi bracia Kazimierz, Jan i Tomasz codziennie odwiedzają w domach grupę starszych, chorych i samotnych kobiet (mężczyźni umierają tu znacznie szybciej niż kobiety), aby je pielęgnować, dostarczyć posiłek, w tym także obiady z naszej kuchni. Niektóre z nich trzeba odwiedzać trzy razy dziennie, gdyż same nie są już w stanie zatroszczyć się o siebie.

Tak to funkcjonuje u nas, z roku na rok – dzięki środkom, które oddaje nam do dyspozycji Polska

Prowincja naszego zakonu, a także dzięki pomocy ofiarodawców i wolontariuszy.

Drohobycz ze swoimi około 70 tysiącami mieszkańców (ta oficjalna liczba nie uwzględnia jednak masowej emigracji) jest miastem, które – w wymiarze demograficznym – coraz szybciej się kurczy, a w wymiarze gospodarczym – podupada. W ciągu ostatnich 30 lat zamknięte zostały wszystkie duże zakłady, nie powstawała natomiast żadna licząca się ekonomiczna alternatywa w postaci np. mniejszych zakładów, klasy średniej itd.

Miasto szybko się starzeje, a ponieważ emigrują stąd przede wszystkim ludzie w wieku młodym i średnim (za granicę albo do innych regionów Ukrainy), coraz trudniejsza staje się sytuacja tych, którzy jako chorzy i starzy rodzice czy dziadkowie pozostają tutaj sami.

Troszczyć się w naszej Stacji o tych, którzy są najsłabsi, możemy obserwować te procesy poprzez skutki, jakie z sobą niosą. Coraz częściej dowiadujemy się o ludziach starych i chorych, którzy właściwie powinni znaleźć się pod stałą względnie stacjonarną opieką, zwłaszcza że zostali w domu sami, gdyż ich bliscy opuścili miasto. Można przy tym odnieść wrażenie, że miejskie służby i służba zdrowia są tą sytuacją przytłoczone – w mieście nie ma bowiem ani jednego domu opieki, nie mówiąc już o hospicjum.

Dlatego zrodził się pomysł, aby założyć dom opieki dla najcięższych „przypadków” – a więc dla tych

spośród naszych podopiecznych, którzy są chorzy, starzy i samotni, a troszczyć się możemy o nich tylko w taki sposób, że odwiedzamy ich codziennie w ich domach lub mieszkaniach.

Tak wygląda nasza obecna sytuacja, którą chciałem przedstawić.

Wojciech Pięciak

tel./fax 00380324433202

e-mail: bonifratry.drohobych@gmail.com

e-mail: przeordrohobycz@bonifratry.pl

IWONICZ

Dom Pomocy Społecznej

Prowadzony przez bonifratrów od roku 1923 jako szpital, po dramatycznych latach wojny, po upaństwowieniu i przekształceniu go po wojnie w Dom Opieki Społecznej dla Dorosłych pod zarządem „Caritas”, obiekt powrócił do zakonu bonifratrów w latach 90. Obecnie działa jako Dom Pomocy Społecznej dla 105 mężczyzn niepełnosprawnych intelektualnie.

Dużym sukcesem ostatnich lat jest zmodernizowanie ośrodka dla poprawy warunków życia mieszkańców, a także rozwój infrastruktury w ramach Szwajcarsko-Polskiego Programu Współpracy „Pod bezpiecznym dachem”. Dzięki temu udało się stworzyć nowe możliwości aktywizacji i rehabilitacji podopiecznych. Nieprzerwanie od kilkunastu lat realizujemy kolejne PFRON-owskie projekty wspierające naszych podopiecznych w różnych obszarach ich życia. Pozwoliło to zatrudnić dodatkową kadrę terapeutyczno-pedagogiczną (4–5 osób), co

umożliwiło poszerzenie oferty aktywizującej i wspierającej rozwój mieszkańców. Ze środków PFRON-u realizujemy także coroczną imprezę integracyjną „Pożegnanie lata”, natomiast Fundusz Inicjatyw Obywatelskich pozwolił nam rozwinąć nawiązaną w 2006 roku współpracę z Zakładem Karnym w Jaśle, która zaowocowała wolontariatem skazanych. Obecnie będziemy realizować program szkoleń dla personelu, finansowany przez Krajowy Fundusz Szkoleniowy.

Sukcesem ostatnich lat jest bardzo dobra współpraca z instytucjami rządowymi i pozarządowymi o zasięgu lokalnym i regionalnym, a także ze społecznością lokalną. Okazją do spotkań z przedstawicielami tej społeczności jest organizowana od wielu lat wspomniana impreza integracyjna „Pożegnanie lata”, która w naszym kompleksie ogrodowo-wypoczynkowym gromadzi kilkuset gości – przychodzą całe rodziny, a także dzieci

i młodzież z Iwonicza i okolic. Otrzymujemy sporo informacji od instytucji, rodzin naszych podopiecznych, od studentów realizujących tu praktyki, a także od chętnych przez wiele miesięcy czekających w kolejce na miejsce w naszym DPS, choć w innych ośrodkach mogliby zamieszkać od razu – wszyscy oni oceniają nasz Dom jako gościnny, przyjazny i godny polecenia.

Dowodem akceptacji przez społeczność lokalną są też występy artystyczne dzieci i młodzieży z iwonickiego Zespołu Szkół w naszym DPS, szkolne lekcje wychowania fizycznego w naszym ogrodzie czy włączanie się w lokalne imprezy, takie jak wspólne przygotowywanie ołtarza na Boże Ciało, udział w wieczorach pieśni patriotycznych czy w Orszaku Trzech Króli.

Mocną stroną Domu jest także jego wizerunek jako pracodawcy – stabilnego, pewnego, gwarantującego godne warunki działania i atmosferę sprzyjającą dobrej współpracy oraz rozwojowi kadry, stąd nie mamy i nigdy nie mieliśmy braków personalnych, mimo różnej sytuacji na rynku pracy.

Oczywiście, nie brak nam też po drodze różnych trudności, takich jak np. niejasności legislacyjne czy wzrost liczby podopiecznych z dużymi zaburzeniami zachowania, roszczeniowych, niedostosowanych społecznie, wymagających intensywnych działań wychowawczo-wspierających. Wszystkie te trudności traktujemy jako wyzwania, z nadzieją, że dzięki wspólnemu celowi, jakim jest dobro naszych podopiecznych, uda się im sprostać.

Podobnie jak wszystkie domy pomocy społecznej od początków pandemii przechodziliśmy trudny czas. Restrykcje sanitarno-epidemiologiczne sprawiły, że przez wiele dni nasi podopieczni pozostawali w całkowitej izolacji od środowiska lokalnego, od swoich rodzin. W tym trudnym czasie serdeczność, bliskość, towarzyszenie, zrozumienie były im szczególnie potrzebne. Dla kadry stało się ogromnym wyzwaniem, aby prowadzić Dom tak, by jego mieszkańcy nie czuli się dyskryminowani, by mimo ograniczeń i tęsknoty za bliskimi, mogli radośnie i satysfakcjonująco przeżywać każdy dzień.

Przeżyliśmy wiele trudnych chwil, a dotyczyły one zarówno mieszkańców, jak i personelu. Mamy nadzieję, że wychodzimy z nich zwycięsko. Organizujemy spotkania grupowe z podopiecznymi, aby mieli wiedzę na temat bieżącej sytuacji, aby znali i rozumieli zasady oraz mogli wypowiedzieć swoje obawy, wątpliwości i sugestie, aby nikt, kogo w danym momencie dopadnie przygnębienie lub uczucie buntu, nie został sam ze swoim smutkiem i samotnością. Po takich spotkaniach zawsze obniżają się negatywne emocje i rośnie poczucie wspólnotowej odpowiedzialności. W razie potrzeby pracownicy robią też podopiecznym zakupy, umawiają się na indywidualne rozmowy, spacer do ogrodu, organizują telefon do

rodziny czy wieczorny różaniec w kaplicy, będący swoistym lekarstwem na niepokój i bezradność całej społeczności DPS. Priorytetem jest, aby nie zostawiać spraw nie załatwionych, nierozwiązanych problemów, nieprzepracowanych emocji.

Alicja Rysz

tel. (0048) 13/435 05 21, 13/435 13 14

fax (0048) 13/425 01 30

e-mail: dpsiwonicz@bonifratrzy.pl

e-mail: bonifratrzy_iwonicz@dps.pl

KATOWICE

Szpital Zakonu Bonifratrów w Katowicach sp. z o.o. był pierwszym szpitalem w mieście przeznaczonym głównie dla górników zatrudnionych w okolicznych kopalniach oraz miejscowej ludności. Powstał z inicjatywy ks. Leopolda Markiefki, proboszcza parafii św. Szczepana w Bogucicach, który przekazał na ten cel ziemię oraz znaczną sumę pieniędzy, budowę i prowadzenie szpitala

powierzając braciom bonifratrom. Otwarty i poświęcony w roku 1874 Szpital pod zarządem bonifratrów działał do roku 1939, zyskując sobie dobrą sławę i ludzką wdzięczność. Po II wojnie światowej przejęty został przez miasto i dopiero rok 2009 pozwolił braciom na nowo objąć mieszkańców Katowic bonifraterskim charyzmatem, a Szpitalowi powrócić do swej dawnej nazwy.

Szpital pw. Aniołów Stróżów

Przez ostatnie 10 lat Szpital stale rozwija się i rozszerza zakres opieki zdrowotnej, zarówno w samym Szpitalu, jak i w Bonifraterskim Ośrodku Zdrowia (BOZ). Wiele się zmieniło nie tylko na skutek przeprowadzonych remontów, ale też dzięki kompleksowości leczenia na oddziałach szpitalnych, rozszerzeniu Specjalistycznej Opieki AmbulATORYJNEJ (AOS), stworzeniu i rozwojowi Podstawowej Opieki Zdrowotnej (POZ) oraz organizacji Nocnej i Świątecznej Opieki Zdrowotnej. Wszystkie te działania były ogromnym przedsięwzięciem – zarówno organizacyjnym, jak i finansowym.

Obecnie Szpital stale podnosi jakość, a także zakres świadczonych usług zdrowotnych w Oddziałach – Chorób Wewnętrznych, Gastroenterologii, Ginekologii i Położnictwa, Chirurgii Ogólnej, Chirurgii Urazowo-Ortopedycznej, Anestezjologii i Intensywnej Terapii oraz od grudnia 2019 Medycyny Paliatywnej. W Szpitalu funkcjonuje Izba Przyjęć, która zaopatruje pacjentów w nagłych przypadkach i jest najczęściej wybieraną

Izbą Przyjęć w Katowicach. Wykonujemy diagnostykę RTG i USG, prowadzimy Ośrodek Rehabilitacji; od lipca 2019 r. Szpital realizuje również kontrakt z NFZ w zakresie: fizjoterapii ambulatoryjnej i domowej oraz lekarskiej ambulatoryjnej opieki rehabilitacyjnej i hospicjum perinatalnego.

Niekwestionowanym sukcesem Szpitala jest wykonywanie skomplikowanych zabiegów z zakresu ginekologii onkologicznej, jak również zabiegów połowicznej endoprotezoplastyki krótkotrzpieniowej stawu ramiennego. Zabieg ten został wykonany przez zespół naszych ortopedów jako pierwszy w Polsce.

Szpital stale rozwija się, a pozyskane środki przeznacza na zakup specjalistycznego sprzętu diagnostycznego i wyposażenia medycznego. Zakupiony sprzęt pozwala na poprawę wykrywalności schorzeń i skuteczności terapii chorób negatywnie wpływających na demografię regionu, tj. zaburzeń płodności i powikłań położniczo-neonatologicznych, chorób układu

krążeniowo-oddechowego i onkologicznych, nasilających się w następstwie obciążenia czynnikami środowiskowymi i starzenia się populacji.

Kolejnym realizowanym projektem jest rozbudowa zaplecza lokalowego BOZ oraz zakup aparatury medycznej i wyposażenia niezbędnego do prowadzenia działalności medycznej i obsługi pacjentów. Celem projektu jest poprawa jakości i dostępności do świadczeń POZ i AOS, wzrost kompleksowości i efektywności leczenia, poprzez wdrożenie modelu opieki koordynowanej w podstawowej opiece zdrowotnej, opiece kardiologicznej oraz opiece nad kobietą ciężarną. Chcemy także rozwinąć działalność dydaktyczną dla studentów kierunków ginekologiczno-położniczych z całej Polski, przy jednoczesnej dbałości o pacjentki i zapewnieniu im stałej, wysokiej jakości świadczeń opieki zdrowotnej.

W roku 2019 Szpital pozyskał środki na realizację projektu z zakresu rehabilitacji dla 360 mieszkańców województwa śląskiego, u których stwierdzono zapalne choroby układu kostno-stawowego i których stan zdrowia wymagał wsparcia realizowanego poprzez kompleksową rehabilitację leczniczą i edukację zdrowotną.

Naszym niewątpliwym sukcesem jest przeprowadzenie, z pomocą Akademii Ekonomicznej w Katowicach, zbiórki środków finansowych na zakup respiratora renomowanej firmy MAQUET CRITCLA CARE AB, który będzie służył pacjentom Oddziału Anestezjologii i Intensywnej Terapii.

Ze względu na szeroki zakres działalności, jak również fakt, że Szpital należy do najstarszych w Katowicach, jesteśmy dobrze znani i rozpoznawani, zarówno wśród społeczności lokalnej, jak i w sąsiadujących miastach. Pacjenci cenią sobie kompleksowość usług wykonywanych w jednym miejscu, mają zaufanie do fachowości i rzetelności naszego personelu medycznego, doceniają komfort wnętrza i nowoczesne wyposażenie Szpitala, a także jego ponad stuletnią bonifraterską tradycję.

Szczególną renomą cieszy się nasz Oddział Położniczy, który co roku zajmuje czołowe miejsca w rankingach najlepszych porodówek województwa śląskiego.

Oprócz działalności strictly medycznej prowadziemy wśród społeczności lokalnej szereg dodatkowych działań – uczestniczymy w obradach Rady Dzielnicy Bogucice, w której zlokalizowany jest nasz Szpital, angażujemy się w organizację Dni Bogucic, organizujemy w Szpitalu Dni Otwarte, organizujemy lub uczestniczymy w akcjach charytatywnych wśród pacjentów, ich rodzin, a także parafian. Promujemy Szpital poprzez ulotki i broszury edukacyjne, obecni jesteśmy w Internecie i w mediach społecznościowych.

Okoliczności związane z epidemią koronawirusa wymagały od nas przeorganizowania działalności Szpitala, opracowania wielu nowych procedur, przystosowania się personelu do pracy w warunkach wymagających wzmożonej ostrożności w kontaktach z pacjentami i innymi członkami personelu, zwłaszcza że Szpital zlokalizowany jest w regionie o najwyższej zachorowalności na COVID 19.

Mając na uwadze charyzmat Świętego Jana Bożego, a także kierując się zwykłymi ludzkimi odruchami, personel Szpitala w codziennej pracy stara się pomagać pacjentom i ich rodzinom w uporaniu się z trudną rzeczywistością. Ze względu na epidemię wizyty rodzin pacjentów zostały wstrzymane, musimy więc okazywać naszym chorym jeszcze więcej serdeczności, życzliwości i wyrozumiałości, zwłaszcza tym, którzy z powodu poważnej choroby pozostają w Szpitalu na dłużej i nie mają możliwości spotkania się z najbliższymi i korzystania z ich pomocy.

Szczególnie dotkliwe dla pacjentek są obostrzenia na Oddziale Położniczym, gdzie zostały wstrzymane, a następnie ograniczone porody rodzinne, obowiązuje zakaz odwiedzin. W tych najważniejszych dla pacjentek chwilach narodzin dziecka najbliższe osoby zastępuje im personel położniczy i noworodkowy, wspierając je, otaczając życzliwością i pomocą.

Bożena Majewska, Maria Panek

tel. (0048) 32/357 62 00 (centrala)
e-mail: szpital@bonifratrzy.katowice.pl

KONARY-ZIELONA

Przeszło stuletnia obecność braci bonifratrów na Zielonej w Konarach dziś kojarzona jest głównie z Domem Pomocy Społecznej. Wcześniej jednak było tu najpierw gospodarstwo rolne funkcjonujące jako zaplecze aprowizacyjne dla szpitala w Krakowie oraz pensjonat dla rekonwalescentów i starszych samotnych osób z wyższych sfer. Po wojnie gospodarstwo upaństwowiono i przekazano miejscowej spółdzielni produkcyjnej, a do nowo wybudowanego przez braci budynku przeniesiono Dom Pomocy Społecznej dla chłopców z niedorozwojem umysłowym, nadzorowany przez „Caritas”.

Kiedy w roku 1990 bonifratrzy odzyskali Konary, nastąpił dynamiczny rozwój placówki – wyremontowano i rozbudowano DPS, a także wybudowano Centrum Rehabilitacyjno-Warsztatowe, uroczyscie poświęcone i oddane do użytku w roku 2000.

Powołana przez Konwent Bonifratrów w roku 2013 Bonifratrska Fundacja Dobroczynna przejęła dalsze prowadzenie dzieła, na które składają się Dom Pomocy Społecznej, Środowiskowy Dom Samopomocy, Warsztaty Terapii Zajęciowej oraz Zakład Aktywności Zawodowej.

Dom Pomocy Społecznej

Obecnie Dom przeznaczony jest dla 63 mężczyzn z zaburzeniami psychicznymi. W ostatnich latach wiele się tu zmieniło. Dobudowano windę, wykonano termomodernizację, wyremontowano dach, a także pokoje i łazienki podopiecznych oraz miejsce, które jest sercem każdego domu, czyli jadalnię. Myślę jednak, że najważniejszym i najtrudniejszym dla nas wyzwaniem jest ... stworzenie prawdziwego domu w Domu. Remonty, rozbudowy – oczywiście, wszystko to jest ważne, ale najważniejsze jest stworzenie takiej atmosfery, takich warunków, aby mieszkańcy nie czuli się samotni, aby pracownicy z chęcią przychodzili do pracy i żeby był uśmiech na twarzach – tych jednych i tych drugich. Czy nam się to udaje, może świadczyć choćby ubiegłoroczna uroczystość. Nasz mieszkaniec wraz z żoną obchodzili 25. rocznicę ślubu – z piękną Mszą św., papieskim błogosławieństwem, poczęstunkiem. Takie uroczystości zwykle odbywają się w domu, wśród najbliższych...

Dużym naszym sukcesem były też dwukrotnie zorganizowane tygodniowe pielgrzymki do Rzymu,

w których brali udział mieszkańcy Domu, uczestnicy innych dzieł oraz pracownicy, w sumie 50 osób. Ale mamy też nasze małe codzienne sukcesy, o których powoli zapominamy, albo takie, które wrosły już w nasz dzień powszedni.

Zespół pracowników – zwłaszcza teraz, w okresie pandemii – stara się odpowiadać na różne potrzeby mieszkańców, nie tylko te bytowe, tak dobierając zajęcia i organizując czas, aby chciało się tu być i mieszkać. Ostatnio np. organizowane są zajęcia z felinoterapii i dogoterapii. To niesamowite, jakie pokłady uczuć i wrażliwości mogą otworzyć w nas zwierzęta! Systematycznie też, w każdą środę prowadzone są warsztaty kulinarne – ponoć najlepszymi kucharzami są mężczyźni i trzeba przyznać, że jest w tym coś z prawdy, bo ani pomysłów, ani chętnych do pracy nie brakuje. Po przerwie w ramach zajęć terapeutycznych wróciliśmy także do pisania ikon.

Jak odbierani jesteśmy w środowisku lokalnym? Myślę, że odpowiedzią na to pytanie jest troska o nasz Dom w okresie pandemii. Duża życzliwość mieszkańców

z okolicznych miejscowości, wsparcie w postaci maseczek, płynów czy artykułów codziennego użytku pokazuje, że w chwilach kryzysu nie jesteśmy sami! Za to jesteśmy im ogromnie wdzięczni.

Jakie wyzwania przed nami – przede wszystkim modernizacja kotłowni, aby zimą po prostu nie było nam zimno! Marzy nam się też zagospodarowanie terenu za Domem – z zielenią, ze ścieżkami bez barier, strefami relaksu, ławeczkami, siłownią zewnętrzną,

miejscem na ognisko czy grilla. Może też kiedyś uda się nam rozbudować Dom, stworzyć miejsce do rehabilitacji i aktywizacji nie tylko dla naszych mieszkańców, ale i dla społeczności, wśród której żyjemy...

Ewa Solecka-Florek

tel. (0048) 12/270 40 02
e-mail: dps@bonifundo.pl

Środowiskowy Dom Samopomocy

Jeden z pierwszych w Małopolsce, dzienny ośrodek wsparcia dla 35 osób z zaburzeniami psychicznymi istnieje od 20 lat. W ramach prowadzonych treningów uczestnicy podtrzymują dotychczasowe umiejętności i rozwijają swoje pasje. Pracownicy Środowiskowego Domu Samopomocy stanowią trzon działającego przy Fundacji Zespołu Opieki Duszpasterskiej. Do nich należy inicjowanie i realizacja różnych przedsięwzięć, takich jak piesze pielgrzymki do sanktuarium bł. Anieli Salawy w Sieprawiu czy tradycyjne coroczne Misterium Niedzieli Palmowej, w którym oprócz pracowników i podopiecznych Fundacji licznie uczestniczą mieszkańcy z pobliskich miejscowości oraz z Krakowa. Zespół organizuje także wspólne kolędowanie – nie tylko w Fundacji, ale również w okolicznych miejscowościach. Od kilku lat w styczniu pielgrzymujemy wraz z naszymi podopiecznymi do Kalwarii Zebrzydowskiej, aby opiece Matki Bożej powierzyć wszystkie nasze codzienne sprawy.

Jakie wyzwania, sukcesy? Jak Środowiskowy Dom Samopomocy postrzegany jest w środowisku lokalnym? Kiedy myślę o tych pytaniach, przypomina mi się konkretna sytuacja – w ubiegłym roku stanęliśmy przed

dużym wyzwaniem, jakim był zakup nowego busa do przewozu uczestników. Otrzymana z PFRON dotacja nie wystarczyła, trzeba nam było samemu pozyskać brakującą kwotę. Pierwsze, bardzo hojne wsparcie otrzymaliśmy od jednego z okolicznych mieszkańców, który chciał pozostać anonimowy. Wydarzenie to pokazuje nie tylko, jak my jesteśmy postrzegani w środowisku lokalnym, ale też wśród jakich ludzi żyjemy.

Oczywiście nie brak i trudności – czekają nas rozmaite prace remontowe i modernizacyjne, zwłaszcza remont przeciekającego dachu czy remont instalacji elektrycznej. Wszyscy jednak – zarówno mieszkańcy, uczestnicy, jak i pracownicy – mocno angażują się w organizowane przez Fundację przedsięwzięcia, czując się tu prawdziwymi gospodarzami. Na koniec krótka refleksja – zwykle czekamy na wakacje, urlopy, czas odpoczynku. Teraz wszyscy marzą o... pracy w normalnych warunkach. Niechby i było ciężko, z trudnościami, ale normalnie!

Ewa Solecka-Florek

tel. (0048) 12/270 51 61
e-mail: sds.konary@bonifundo.pl

Warsztaty Terapii Zajęciowej

W lutym tego roku świętowaliśmy dwudziestolecie istnienia Warsztatów Terapii Zajęciowej, w których uczestniczy 45 osób z niepełnosprawnością intelektualną. W dziewięciu pracowniach o różnym profilu nasi podopieczni mogą rozwijać swoje zainteresowania, zyskać nowe umiejętności, co daje im szansę przygotowania się do podjęcia zatrudnienia. Naszym celem jest, aby Warsztaty były dla nich miejscem, gdzie poprzez udział w codziennej terapii każdy na miarę swych możliwości będzie mógł się rozwijać, ale też że staną się dla nich szansą na poprawę jakości życia, odzyskania wiary w siebie i zwykłą ludzką przyjaźń. Dla nas miarą sukcesu jest rozwój naszych podopiecznych, ale także ich zaufanie, ich uśmiech. To oni tworzą to miejsce, jesteśmy z nich dumni.

Bonifraterska Fundacja Dobroczynna umożliwia im rozwój poprzez udział w licznych projektach aktywizacyjnych, zwiększających ich wiedzę i umiejętności zawodowe. I tak dzięki uczestnictwu w międzynarodowym projekcie Erasmus+ edukacja dla dorosłych osób z niepełnosprawnością nasi podopieczni mogli wyjechać na szkolenia do takich krajów, jak Hiszpania, Węgry, Słowenia czy Szwecja. Obecnie jesteśmy w trakcie szkoleń z zakresu walki z ubóstwem i wykluczeniem społecznym oraz nauki z wykorzystaniem najnowszych technologii. Umożliwiają to projekty Erasmus+ „Ideas against poverty” będący europejską platformą walki

z ubóstwem i wykluczeniem społecznym osób niepełnosprawnych, a także projekt Erasmus+ LETITBE mający pomóc naszym podopiecznym w zdobyciu umiejętności ułatwiających zdobycie zatrudnienia oraz samodzielnego korzystania z zasobów cyfrowych.

Przed nami wiele wyzwań związanych nie tylko z prowadzoną działalnością terapeutyczną, ale także z czekającymi nas remontami. Nasz ośrodek dzielnie służy nam już od dwudziestu lat, ale jak wiemy, wszystko się zużywa. Czeką nas więc zakup i modernizacja pompy ciepła, remont dachu oraz wymiana zużytego sprzętu. Na szczęście są pomysły na nowe działania, które mamy nadzieję przyniosą nam nowe perspektywy i możliwości.

Kontakty z lokalną społecznością są dla nas bardzo istotne. Od dwóch lat wspólnie obchodzimy Święto Trzech Króli. Tradycyjnie nasz orszak Zielony wyrusza spod bonifraterskiej kaplicy – jest pięknie, radośnie, kolorowo i rodzinie. W sezonie letnim organizowany jest cieszący się wielkim zainteresowaniem w całej okolicy przełajowy bieg „BoniRUN – o statuetkę św. Józefa w Konarach”. Okoliczni mieszkańcy dobrze nas znają, nasi podopieczni to przecież także osoby z sąsiedztwa.

Natalia Gębka

tel. (0048) 12/270 50 71

e-mail: wtz@bonifundo.pl

Zakład Aktywności Zawodowej

Zakład Aktywności Zawodowej zatrudnia na umowę o pracę, a także otacza codzienną opieką i wsparciem 41 osób z orzeczoną znacznym lub umiarkowanym stopniem niepełnosprawności, dając im możliwość rehabilitacji zawodowej i społecznej. Za swój sukces możemy uznać, że w ciągu ostatnich dwóch lat udało nam się poprawić funkcjonowanie Zakładu poprzez inwestycje w infrastrukturę gospodarstwa oraz Ośrodka Jazdy Konnej. Przede wszystkim postawiona została kryta ujeżdżalnia, a także domek socjalny przeznaczony dla klientów Ośrodka i uczestników zajęć z hipoterapii, nastąpił rozwój pracowni drobnej wytwórczości, udało się rozbudować do 50 uli naszą pasiekę, zaczęliśmy też realizować zewnętrzne zlecenia remontowo-budowlane. W tradycję weszły już przygotowywane przez zespół oraz instruktorki ZAZ letnie i feryjne półkolonie, a także warsztaty edukacyjne dla okolicznych szkół i przedszkoli. Stał się też nowy kiosk sprzedażowy (będzie się nazywał Sklepik BoniFundo), z klimatyzacją, zapleczem socjalnym i kawiarnianym kąciem, w którym obsługa złożona z osób z niepełnosprawnościami ma zagwarantowany odpowiedni komfort pracy i dobry kontakt z klientami.

Działalność ZAZ odbierana jest przez społeczność lokalną pozytywnie. Wynika to z zatrudniania przez nas osób z niepełnosprawnością zamieszkałych w okolicznych miejscowościach, organizujemy ponadto cykliczne imprezy, takie jak „Hubertus”, na które zapraszamy

okolicznych mieszkańców, a klientami Ośrodka Jazdy Konnej również są osoby mieszkające w najbliższym otoczeniu. W tym obszarze wyzwaniem nadal będzie zachęcenie środowiska lokalnego do wspólnych działań.

W obecnej trudnej sytuacji związanej z Covidem szczególnie ważne są nasze relacje z pracującymi u nas osobami z niepełnosprawnością oraz ich rodzinami. Naszym zadaniem jest udzielenie im wsparcia duchowego i psychologicznego, informowanie o zasadach bezpieczeństwa w czasie epidemii. Ale tak naprawdę – najczęściej oczekują od nas zwykłej rozmowy, która pozwala im podzielić się swoimi trudnościami i obawami.

Cezary Ładyga

tel. (0048) 12/270 51 66
e-mail: zaz@bonifundo.pl

Boni-Activ Spółka z o.o. non-profit

Dla rozwoju możliwości wsparcia kolejnej grupy osób z niepełnosprawnościami, zwłaszcza w zakresie rehabilitacji i aktywizacji zawodowej, Konwent wspólnie z Fundacją powołały nowy podmiot ekonomii społecznej – Boni-Activ Spółkę z o.o. o charakterze non-profit, która uzyskała status przedsiębiorstwa społecznego. Na stworzenie miejsc pracy dla tych osób udało się pozyskać dwa granty z Europejskiego Funduszu Społecznego, które pozwoliły na zatrudnienie w roku 2019 – 5, a w 2020 – 8 niepełnosprawnych pracowników oraz stworzenie dla nich stanowisk pracy w wybudowanej i rozwijanej bazie noclegowej „Zielona Farma”, a także w pracowni konfekcjonowania galanterii metalowej. Zarząd Spółki pracuje bez wynagrodzenia.

Baza noclegowa „Zielona Farma” składa się obecnie z czterech drewnianych całorocznych domków (z grantu na lata 2020/2021 powstaną kolejne cztery), z zapleczem kuchennym, socjalnym, klimatyzacją i pięknym, rozległym widokiem na okoliczne wzgórza, pola i lasy.

Bliskość Ośrodka Jazdy Konnej Fundacji, tereny rekreacyjne do aktywnego wypoczynku, ale też cisza i przyroda – to atuty tego miejsca.

Marek Krobicki

tel. (0048) 12/256 10 58
e-mail: c.ladyga@bonifratrzy.pl

KRAKÓW

Noszący imię św. Jana Grandego, wielkiego hiszpańskiego reformatora szpitalnictwa, krakowski Szpital Zakonu Bonifratrów to najstarsza w Polsce bonifraterska lecznica, działająca nieprzerwanie od przeszło 400 lat. Historia szpitala to dzieje ofiarnej pomocy medycznej i duchowej świadczone każdemu bez względu na wyznanie, stan i pochodzenie, to dzieje uporczywej walki o przetrwanie szpitala i jego rozwój, to wreszcie dzieje

ludzi z nim związanych, których nazwiska na trwałe wpisały się w pamięć mieszkańców Krakowa i historię polskiej medycyny.

Upaństwowiony po wojnie przez ponad czterdzieści lat działał pod zarządem miasta jako Szpital im. Edmunda Biernackiego. Powrócił do zakonu w roku 1997, stając się pierwszą niepaństwową placówką leczniczą w Polsce.

Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Grandego

Obecnie Szpital nasz liczy 108 łóżek w Oddziałach – Chirurgii Ogólnej i Onkologicznej, Chorób Wewnętrznych, Angiologii i Geriatrii, Anestezjologii i Intensywnej Terapii, Diagnostyczno-Leczniczym oraz Wojewódzkim Oddziale Chirurgii Naczyń i Angiologii.

Pomny swej wielowiekowej tradycji, Szpital Zakonu Bonifratrów, którego misja wyraża się w wezwaniu założyciela zakonu św. Jana Bożego, „Bracia, czyńmy dobro”, dąży dziś do stałego podnoszenia jakości poprzez inwestycje i nowoczesne rozwiązania w zakresie wyposażenia w sprzęt medyczny, modernizację pomieszczeń oraz budowanie profesjonalnego zespołu medycznego i niemedycznego. W podejmowanych decyzjach uwzględniamy rozwój nowoczesnych technologii medycznych, zmiany ekonomiczne, a także oczekiwania pacjentów dotyczące najwyższej jakości usług. Owocuje to nieprzerwanie od kilku lat uzyskiwanym przez nas certyfikatem akredytacyjnym przyznawanym przez ministra zdrowia, a także certyfikatem systemu zarządzania jakością ISO 9001.

W ostatnich latach profil Szpitala ulega stałemu poszerzeniu, co podyktowane jest koniecznością dostosowania się do potrzeb starzejącego się społeczeństwa, potrzebą modyfikacji profilu epidemiologicznego oraz odpowiedzialnością za bezpieczeństwo pacjenta. Staramy się „zbudować” szpital kompleksowy, czyli świadczący usługi od lekarza i pielęgniarki podstawowej opieki zdrowotnej, poprzez porady specjalistyczne, precyzyjną diagnostykę, leczenie szpitalne, aż do przywracającej sprawność rehabilitacji pozwalającej na pełny powrót do zdrowia.

Naszym sukcesem, a zarazem wyzwaniem na przyszłość jest utrzymanie najwyższych standardów, które stanowić będą gwarancję skuteczności leczenia, a także komfortu i bezpieczeństwa pacjenta oraz całego krakowskiego zespołu. Pamięamy przy tym, jak ważne jest propagowanie charyzmatu szpitalnictwa, przypomnianie o duchowym charakterze działalności naszej placówki i holistycznym podejściu do chorego.

Mamy ambicje stworzyć najlepszy ośrodek leczenia w Polsce.

Nawiązując do bonifraterskich tradycji, Szpital Zakonu Bonifratrów stara się otaczać opieką osoby znajdujące się w gorszej sytuacji materialnej i społecznej, które mają mniejsze możliwości aktywnego poszukiwania informacji i pomocy medycznej. Organizowane cyklicznie Dni Samarytańskie dają możliwość skorzystania z bezpłatnych konsultacji i badań lekarskich w jak najszerszym zakresie. Szpital co roku włącza się też w organizowane przez Samorząd Województwa Małopolskiego oraz Gminę Miejską Kraków Małopolskie Dni Profilaktyki Zdrowia, których celem jest zwrócenie uwagi mieszkańców Małopolski na znaczenie regularnego wykonywania badań profilaktycznych, zwłaszcza do korzystania z tych, które są dostępne bezpłatnie.

W dobie epidemii koronawirusa naszym najważniejszym zadaniem staje się zachowanie bezpieczeństwa epidemiologicznego. W trosce o zdrowie pacjentów i personelu szpitalnego wprowadzono szereg działań, których celem jest minimalizowanie rozprzestrzeniania się epidemii. Każda osoba wchodząca na teren Szpitala

ma wykonywany pomiar temperatury przez personel pielęgniarski zaopatrzonego w optymalne środki ochrony osobistej. Udostępniona została możliwość telefonicznej porady medycznej w Specjalistycznych Gabinetach Lekarskich i Poradni Lekarza Rodzinnego POZ, wystawiane są e-recepty i skierowania na badania, a wyniki badań zarówno laboratoryjnych, jak i diagnostycznych na prośbę pacjenta przesyłane są e-mailem. Dla pacjentów ze schorzeniami chirurgicznymi i onkologicznymi uruchomiono możliwość bezpiecznych konsultacji e-mailowych.

Pandemia to dla wszystkich niezwykle trudny czas. Jednak zespół krakowskiego Szpitala św. Jana Grzegorza – zgodnie z bonifraterską tradycją – w poczuciu odpowiedzialności za pacjentów stara się nie dopuścić do spowolnienia diagnostyki – a w konsekwencji leczenia – co mogłoby mieć nieodwracalne skutki.

Anna Szlama

tel. (0048) 12/379 71 20

e-mail: sekretariat@bonifratrzy.krakow.pl

Apteka „Uzdrowienie Chorych”

Przybyli do Krakowa przed 400 laty bonifratrzy obok szpitala założyli aptekę, gdzie przygotowywali leki do leczenia chorych. Ich starania, by usługi aptekarskie rozszerzyć na całe miasto i zyskać status apteki publicznej długo pozostawały bezskuteczne. Najstarszymi znanymi dokumentami zezwalającymi bonifratrom krakowskim na powszechną sprzedaż leków są tzw. dekrety dworskie z lat 1748 i 1768, ale rozbiory Rzeczypospolitej przekreśliły realizację tych zamierzeń. Dopiero w 1912 r. zaświtała nadzieja na zmianę statusu apteki szpitalnej na powszechną, jednak zdecydowana postawa aptekarzy krakowskich w rok później doprowadziła do cofnięcia zgody. Do końca XX w. sprawy tej nie rozwiązano.

Starania zakonników sprawiły, że prywatną aptekę bonifraterską noszącą nazwę „Uzdrowienie Chorych” otwarto wreszcie w lutym 2003 r. Mieści się ona na parterze budynku przylegającego do kościoła od strony południowej przy ul. Krakowskiej 50. W asortymencie apteki znajdują się bonifraterskie preparaty ziołowe gotowe i recepturowe, leki gotowe i recepturowe, przeciwżyłakowe wyroby pończosznice, parafarmaceutyki, kosmetyki lecznicze.

Obok apteki działa ciesząca się dużym powodzeniem Poradnia ziołolecznictwa.

tel. (0048) 12/426 80 10

e-mail: aptekabonifratrow@op.pl

ŁÓDŹ

Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Bożego

Bracia bonifratrzy przybyli do Łodzi w roku 1924. Swoją obecność w Łodzi wiązali z wybudowaniem klasztoru oraz utworzeniem szpitala, który według pierwotnych planów miał liczyć 300 łóżek. Przewodniczącym łódzkiego zgromadzenia bonifratrów był wówczas brat Eustachy Mikołajewski. W obszernym, nowoczesnym, dwuskrzydłowym budynku zaplanowano umieszczenie ambulatoriów: chirurgicznego, chorób wewnętrznych, dentystycznego, laryngologicznego, chorób dziecięcych oraz poradni dla matek. Bardzo szybko zaczęto ten projekt realizować. Już roku 1929, czyli w kilkanaście miesięcy po wmurowaniu kamienia węgielnego, ukończono budowę pierwszego skrzydła szpitala wraz z kaplicą. W następnych latach dobudowano i wyposażano drugie skrzydło. Uroczyste poświęcenie i oddanie do użytku całego szpitala miało się odbyć w 10 lat później, czyli w roku 1939, plany te jednak pokrzyżował wybuch II wojny światowej.

Łódź włączona została do III Rzeszy, szpital przejęli Niemcy. Po wojnie bracia nie odzyskali szpitala, został upaństwowiony i przejęty przez zarząd miejski. Do zakonu szpital wrócił dopiero w roku 2000.

Dziś Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Bożego sp. z o.o. to kompleks budynków, na który składają się

– 7-kondygnacyjny budynek szpitala, 2-kondygnacyjne Centrum Medyczne im. dr. Wacława Łęskiego, 2-kondygnacyjna Poradnia Podstawowej Opieki Zdrowotnej oraz 2-kondygnacyjny budynek Administracji.

Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Bożego w Łodzi przyjmuje obecnie pacjentów na sześciu oddziałach szpitalnych: wewnętrznym, chirurgicznym ogólnym, ortopedycznym, okulistycznym, medycyny paliatywnej oraz anestezjologii i intensywnej terapii. Lekarze dysponują nowoczesnym, doskonale wyposażonym blokiem operacyjnym, gdzie wykonuje się ponad 3,5 tysiąca zabiegów i operacji rocznie. Doświadczeni specjaliści z oddziału chirurgicznego operują chorych, wykorzystując techniki małoinwazyjne, głównie laparoskopowe – tą techniką wykonywana jest już prawie co druga operacja. Wiele z nich, to skomplikowane operacje onkologiczne, operacje wielonarządowe. Bonifratrzy w Łodzi realizują także zabiegi z zakresu ortopedii i okulistyki – placówka jest liderem w leczeniu osób z rozpoznaniem zwyrodnienia plamki żółtej.

W ramach programu lekowego finansowanego z NFZ leczy się obecnie 979 osób, najwięcej w Polsce. Pacjenci mogą korzystać z laboratorium oraz

wyposażonych w nowoczesny sprzęt pracowni diagnostycznych: USG, RTG, endoskopii, prób wysiłkowych, tomografii komputerowej.

W 2016 roku oddany został do użytku budynek, w którym mieści się Centrum Medyczne im. dr. Wacława Łęckiego, stanowiące integralną część szpitala. W budynku Centrum realizowane są świadczenia z zakresu:

- Ambulatoryjnej Opieki Zdrowotnej, w skład której wchodzi 20 poradni – 6 ma podpisaną umowę z NFZ, a w 14 świadczenia realizowane są na zasadach komercyjnych. Jednocześnie w ramach prowadzonej przez szpital Ambulatoryjnej Opieki Specjalistycznej pacjenci mogą korzystać z Poradni Ziołoleczniczej Zakonu Bonifratrów. Poradnia działa nieprzerwanie od 1945 roku, kontynuując tradycję wileńskiego ziołolecznictwa od dawna prowadzonego przez „Dobrych Braci”.
- Rehabilitacji Leczniczej, w skład której wchodzi Fizjoterapia, Ośrodek Rehabilitacji Diennej oraz Poradnia Rehabilitacyjna. Zespół Rehabilitacji zajmuje się kompleksowym leczeniem usprawniającym pacjentów ze schorzeniami reumatycznymi, neurologicznymi oraz urazowo-ortopedycznymi. Mogą oni korzystać z fizykoterapii (elektroterapia, światłolecznictwo, pole magnetyczne niskiej i wysokiej częstotliwości, ultradźwięki, krioterapia, hydroterapia, presoterapia, masaż leczniczy), kinezyterapii (kilkanaście rodzajów ćwiczeń), hydroterapii oraz masażu.

W Poradni Podstawowej Opieki Zdrowotnej, mieszczącej się w odrębnym budynku, leczą się obecnie blisko 6 tysięcy pacjentów, świadczenia realizowane są w sześciu gabinetach przez zespół 4 lekarzy, 4 pielęgniarek oraz 4 rejestratorek.

Kompleks budynków szpitala i zespołu przychodni otacza park zrewitalizowany na przełomie lat 2018–19. Mogą z niego korzystać zarówno pacjenci, jak i osoby czekające na konsultację lekarską, wizytę w poradni specjalistycznej czy rehabilitacyjnej, a także odwiedzający chorych.

Szpital Zakonu Bonifratrów św. Jana Bożego w Łodzi sp. z o.o. ma Certyfikat Systemu Zarządzania Jakością zgodny z normami ISO 9001:2015-10 oraz 27001:2017-06 w zakresie świadczenia usług diagnostyczno-leczniczych: leczenie szpitalne, ambulatoryjna specjalistyczna opieka zdrowotna, podstawowa opieka zdrowotna, diagnostyka laboratoryjna i obrazowa, rehabilitacja lecznicza, promocja zdrowia.

W grudniu 2018 roku Szpital po raz trzeci otrzymał Certyfikat Akredytacyjny ministra zdrowia. Jest to najlepsze potwierdzenie, że świadczy się tu usługi medyczne na najwyższym europejskim poziomie, a także dowód na to, że Łódzcy bonifratrzy – jako spadkobiercy

działa św. Jana Bożego – starają się jak najdoskonalej służyć chorym, na co dzień realizując przesłanie: „Miłość zwycięża cierpienie”.

Bartosz Chmiela

tel. (0048) 42/685 51 30, (0048) 42/ 685 51 63
e-mail: szpital@bonifratrzy.lodz.pl

tel. (0048) 42/685 51 23
e-mail: ziololecznictwo@bonifratrzy.lodz.pl

PIASKI-MARYSIN

Uroczyście poświęcony jesienią 1895 roku szpital bonifratrów w Piaskach koło Gostynia powstał dzięki szczodrej fundacji Marcelego hr. Żółkowskiego, który dla uczczenia Matki Bożej ziemie przeznaczone pod przyszłą budowę nazwał Marysinem. Wzniesiony w ciągu

pięciu lat – mimo ogromnych trudności ze strony władz pruskich – szpital na wiele długich lat stał się ośrodkiem miłosiernej posługi braci bonifratrów, a zarazem symbolem patriotyzmu i niezłomności ducha zamieszkującej te ziemie ludności polskiej.

Bonifraterskie Centrum Rehabilitacji pw. św. Benedykta Menniego

Po II wojnie światowej szpital upaństwowiono, braci sukcesywnie zwalniano z pracy, a budynek stopniowo popadał w ruinę. Zmiany polityczne, jakie dokonały się w Polsce na początku lat 90. ubiegłego wieku, doprowadziły do uregulowania kwestii własnościowych i odzyskania szpitala przez zakon. Dopiero jednak w roku 2006, dzięki zaangażowaniu i pracy wielu osób, wznowiono w nim działalność medyczną. Generalny remont w kolejnych latach sprawił, że zabytkowy budynek odzyskał swą dawną świetność i wraz z przylegającymi doń terenami zielonymi stał się jedną z wizytówek regionu. Zabytkowa szpitalna kaplica jest dziś miejscem skupienia i modlitwy nie tylko pacjentów szpitala, ale wiernych z całej okolicy. W szpitalu znalazło zatrudnienie wielu okolicznych mieszkańców, a aktywnie działający przy-szpitalny Wolontariat Bonifraterski skupia w swoich szeregach lokalną młodzież.

Na ciągu minionych lat działalność szpitala uległa rozszerzeniu. Obecnie Bonifraterskie Centrum

Rehabilitacji w Piaskach jest jedyną placówką w powiecie gostyńskim świadczącą usługi w ramach stacjonarnej rehabilitacji neurologicznej, dziennej rehabilitacji dla dzieci z zaburzeniami wieku rozwojowego, poradni rehabilitacyjnej i fizjoterapii domowej oraz jedną z kilku w regionie świadczącą usługi w ramach fizjoterapii ambulatoryjnej.

Oddział Rehabilitacji Neurologicznej dysponuje 110 łózkami w dobrze wyposażonych salach chorych, przeznaczonych dla pacjentów po udarach, zawałach mózgu, wymagających kompleksowej rehabilitacji. Świadczenia udzielane są przez profesjonalny zespół terapeutyczno-medyczny z lekarzami specjalistami w dziedzinie rehabilitacji medycznej, neurologii, chorób wewnętrznych, jak również specjalistami neurologopedii, psychologii, fizjoterapii oraz terapii zajęciowej. Zespół uzupełniają pielęgniarki i opiekunowie medyczni.

Rocznie na Oddział Rehabilitacji przyjmowanych jest blisko 800 pacjentów, udzielanych jest ponad 1000

porad lekarskich, realizowanych jest ponad 1500 wizyt fizjoterapeutycznych, blisko 300 dzieci objętych jest opieką oddziału dziennego, w ramach ambulatorium wykonywanych jest ponad 40 tys. zabiegów fizjoterapeutycznych.

Realizacja misji Centrum – „Służmy Jezusowi z radością” – jest możliwa dzięki wysokim kwalifikacjom pracowników, którzy codziennie z prawdziwym zaangażowaniem i poświęceniem pracują nad poprawą sprawności każdego przyjętego pod opiekę pacjenta.

Stała chęć rozwoju i wymiany doświadczeń ze specjalistami w dziedzinie rehabilitacji sprawiła, że w 2013 roku narodziła się w Centrum idea cyklicznego organizowania konferencji, które pod nazwą „Bonifraterskich Spotkań z Rehabilitacją” stały się cenną okazją do poszerzania horyzontów, ciesząc się dużym zainteresowaniem. Niebawem planowane jest kolejne, jedenaste już „Spotkanie z Rehabilitacją”, które będzie realizacją tegorocznej, odwołanej z powodu pandemii, konferencji wiosennej.

Nowa rzeczywistość spowodowana pandemią koronawirusa, która bezpośrednio wpłynęła na życie i plany każdego człowieka, ugruntowała w pracownikach

Centrum potrzebę niesienia pomocy. Bezpieczeństwo i zdrowie zarówno pacjentów, jak i personelu stało się priorytetem, nad którego realizacją cała kadra Bonifraterskiego Centrum Rehabilitacji w Piaskach stale pracuje, z optymizmem patrząc w przyszłość.

Anna Marciniak

tel. (0048) 65/571 90 54

fax (0048) 65/525 09 78

e-mail: sekretariatmarysin@bczwroc.pl

Bonifraterski Ośrodek Interwencji Kryzysowej pw. Matki Bożej Dobrej Rady

Bonifraterski Ośrodek Interwencji Kryzysowej pw. Matki Bożej Dobrej Rady powołany został 1 stycznia 2001 na mocy porozumienia Zarządu powiatu gostyńskiego z Zakonem.

Przeznaczony jest dla osób, które z różnych przyczyn znalazły się w trudnych sytuacjach, często zagrażających życiu i zdrowiu, np. ofiar przemocy domowej, osób, które doznały urazu psychicznego i nie są w stanie przezwyciężyć jego następstw, osób nagle osamotnionych lub tymczasowo pozbawionych opieki. Tutaj mogą

one otrzymać schronienie oraz pomoc psychologiczną, prawną i lekarską. W Ośrodku podopieczni mogą przebywać do trzech miesięcy.

BOIK swoim zasięgiem obejmuje powiat gostyński (7 gmin), jednak w wyjątkowych sytuacjach mogą być przyjmowane również osoby z innych powiatów, wtedy koszty pobytu ponosi gmina kierująca daną osobą.

tel./fax (0048) 65/573 90 00

e-mail: haxas@wp.pl

PRUDNIK

Dom św. Jana Bożego

Historia obecności bonifratrów w Prudniku sięga drugiej połowy XVIII wieku, kiedy to wskutek zabiegów pruskiego barona von Roder, wyleczonego przez bonifraterskiego zakonika o. Probusea Mariniego, władze pruskie wydały zgodę na sprowadzenie braci do miasta oraz na budowę klasztoru, kościoła i szpitala. Do dziś spotykamy się z osobami, które mówią „Urodziłem/am się w waszym szpitalu” albo „Ktoś bliski w tym szpitalu zakończył życie” czy „Jestem z wami ponad sześćdziesiąt lat”. Ta na co dzień okazywana życzliwość i wdzięczność buduje nasze serca i zachęca do gorliwości.

Upaństwowiony po II wojnie światowej szpital powrócił do zakonu dopiero na początku obecnego wieku. Od roku 2006 w budynku głównym mieści się Dom Opieki św. Jana Bożego dla 30 mieszkańców w podeszłym wieku, często niedołącznych. Już w samej nazwie Domu noszącego imię założyciela naszego zakonu zawarta jest tożsamość i sens istnienia tego dzieła.

Praktycznie, każde dzieło co jakiś czas wymaga nowego spojrzenia i zaangażowania nowych ludzi. Jesteśmy właśnie w takim momencie, gdy na nowo, z wyobraźnią miłosierdzia chcemy pochylić się nad teraźniejszością i przyszłością naszego Domu. Rozpoczęliśmy modernizację dawnej oranżerii – wolno stojącego budynku z okresu międzywojennego, gdzie powstanie

tw. „Warsztat zielarza”, w którym turyści będą mogli poznać nasze bonifraterskie tradycje zielarskie, a nawet sami skomponować i zdegustować na miejscu różne

mieszanki ziołowe. Projekt zatytułowany jest „Tradycyjne metody lecznicze w Euroregionie Pradziad” i jest wspólnym dziełem opartym na partnerstwie polsko-czeskim z uwzględnieniem tradycji wodolecznictwa czeskiego uzdrowiska Jeseník i ziołolecznictwa bonifratrów. Trwające prace adaptacyjne budynku zakończą się w marcu 2021 roku.

Kolejnym, bardzo oczekiwanym zadaniem, które stoi przed nami, jest utworzenie Warsztatu Terapii Zajęciowej dla 50 uczestników, którzy mają orzeczony stopień niepełnosprawności i posiadają wskazanie do terapii zajęciowej. Ta inicjatywa pozwoli na realizację zadania w zakresie rehabilitacji społecznej i zawodowej, przygotowując ich do możliwie niezależnego, samodzielnego i aktywnego życia w społeczeństwie. Terapia odbywać się będzie pod fachowym okiem terapeutów w dziesięciu pracowniach: kulinarnej, tkackiej, krawieckiej, ogrodniczej, stolarsko-remontowej, ceramicznej, plastycznej, muzycznej, teatralnej i poligraficzno-komputerowej. Prace modernizacyjne pomieszczeń w dawnym oddziale ginekologicznym szpitala rozpoczną się w październiku bieżącego roku, a uruchomienie Warsztatu nastąpi w grudniu 2021 roku.

Przed nami nowe inicjatywy, które ufamy, że z pomocą Bożą i dzięki zaangażowaniu wielu dobrych ludzi już w niedalekiej przyszłości staną się radosną rzeczywistością. Po prawie pięciu wiekach światło św. Jana Bożego przyświeca dziełom miłosierdzia, które on sam inspirował. Kierując się przykładem naszego Ojca i Założyciela, chcemy odpowiedzieć pozytywnie na potrzeby chwili. Jutro widziane oczami wyobraźni i serca rozpoczyna się dla nas dzisiaj. Zachęcanie do czynienia dobra, do rzeczy pozytywnych, zawsze jest aktualne, toteż w tym duchu wraz ze św. Janem Bożym – i siebie, i wszystkich napotkanych ludzi zachęcamy „Czyńmy dobro dla miłości Pana”.

Siłę czerpiemy z nieustannego trwania przy Bogu – jesteśmy jeszcze pod duchowym wrażeniem drugiego „Jerycha Różańcowego”, które zorganizowaliśmy w naszym bonifraterskim kościele w Prudniku w dniach 1–7 sierpnia 2020 roku. Był z nami św. Jan Boży obecny wśród nas w relikwiach umieszczonych pod krzyżem przy wejściu do świątyni. Jakąż radość przeżyliśmy, kiedy udając się na adorację Najświętszego Sakramentu i modlitwę różańcową z mieszkańcami Domu św. Jana Bożego, w drzwiach kościoła ujrzelśmy okazały kosz czerwonych róż niesiony przez kobietę i mężczyznę. Jak się później okazało, mężczyzna udawał się do szpitala w związku z koniecznością przeprowadzenia skomplikowanej operacji onkologicznej, a kwiaty były wyrazem prośby, zarazem całkowitego zawierzenia Bogu. Piękne świadectwo żywej wiary, zaufania i miłości wobec Stwórcy.

Dla takich chwil warto żyć i być duchowym synem Żebraka z Granady św. Jana Bożego, patrona ludzi chorych.

Bonifratrzy z Prudnika

tel. (0048)77/436 59 50

e-mail: dyrektorprudnik@bonifratrzy.pl

WARSZAWA

Dom Geriatryczno-Rehabilitacyjny pw. NMP Królowej Pokoju

Związani z Warszawą od połowy XVII wieku, w latach Polski Ludowej ograniczeni do minimum w swym działaniu na rzecz chorych i potrzebujących mieszkańców stolicy bracia bonifratrzy nieustannie szukali możliwości rozszerzenia swej posługi. Możliwości takie zaistniały w roku 1984, kiedy to po latach starań otrzymali zezwolenie na budowę wielofunkcyjnego domu opieki

na przekazanej im przez miasto działce przy ulicy Sapiżyńskiej.

W otwartym 1 stycznia 1991 roku Domu Geriatryczno-Rehabilitacyjnym (DGR) prowadzonym przez Centrum Medyczne Bonifratrów pomoc i opiekę medyczną znajdują osoby o różnej kondycji zdrowotnej. Na podstawie decyzji wojewody mazowieckiego Dom

znalazł się w rejestrze placówek zapewniających całodobową opiekę osobom niepełnosprawnym, przewlekłe chorym lub osobom w podeszłym wieku. Ośrodek jest koedukacyjny i ma charakter całkowicie prywatny.

Nasza opieka opiera się na wartościach chrześcijańskich i charyzmacie szpitalnictwa zapoczątkowanym przez założyciela zakonu bonifratrów św. Jana Bożego, który z niezłomną determinacją i oddaniem poświęcił swe życie służbie chorym, ubogim i potrzebującym pomocy. Bardzo ważną rolę w opiece nad seniorami, pensjonariuszami naszego Domu, pełnią bracia bonifratrzy oraz siostry zakonne ze Zgromadzenia Sióstr Karolanek, a także innych żeńskich zgromadzeń zakonnych. Centrum zapewnia całodobową profesjonalną opiekę medyczną zespołu pielęgniarek, opiekunów, a także lekarza, psychologa i zespołu rehabilitantów.

Do dyspozycji pensjonariuszy oferowane są przytulne pokoje z podłączeniem do sieci telefonicznej, telewizji kablowej i dostępem do Internetu. Dom dysponuje własną kuchnią, która zapewnia trzy posiłki i podwieczorek ustalane przez dietetyka (dieta dostosowana jest do indywidualnych potrzeb zdrowotnych mieszkańców), a także własną pralnię.

Kalendarz zajęć obejmuje różnorodne działania kulturalno-oświatowe i socjoterapeutyczne prowadzone przez specjalistów, co nie tylko umożliwia aktywny i zdrowy styl życia, ale też pozytywnie wpływa na stan

zdrowia oraz wydłużenie się okresu samodzielności naszych mieszkańców. Zapewniamy indywidualną – według potrzeb – opiekę duchową oraz możliwość uczestniczenia w codziennych Mszach św. i nabożeństwach odprawianych w kaplicy domowej.

Naszym celem jest stworzenie ciepłej, prawdziwie rodzinnej atmosfery, tak aby nasi pensjonariusze znaleźli tu należne im poczucie bezpieczeństwa i spokoju, by mogli czuć się jak we własnym domu. Seniorzy mają możliwość korzystania z relaksacyjnych spacerów po pięknym, w minionym roku nagrodzonym w konkursie „Warszawa w kwiatach i zieleni” przyklasztornym ogrodzie, w którym czuwa nad nimi figura Matki Bożej Królowej Pokoju, patronki Domu Geriatriczno-Rehabilitacyjnego.

Karolina Bierkowska

tel. (0048) 22/390 33 34

e-mail: dyrekcjadgr@bonifratrzy.warszawa.pl

Jadłodajnia św. Ryszarda Pampuriego

Jadłodajnia w Warszawie jako bonifraterskie dzieło Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego prowadzona jest przez braci zakonnych od 1993 r. Współfinansowana jest przez Urząd Miasta Stołecznego Warszawa. Z usług Jadłodajni może skorzystać każdy, kto znalazł się w trudnej sytuacji materialnej, osoby bezrobotne, bezdomne. Od początku swej działalności Jadłodajnia św. Ryszarda Pampuriego opiekowała się chorymi,

samotnymi, pozbawionymi opieki najbliższych. W ramach tej pomocy bracia wraz ze współpracownikami i wolontariuszami realizują swoje cele i zadania zgodnie z charyzmatem Polskiej Prowincji Zakonu Szpitalnego św. Jana Bożego zawartych w Statucie Jadłodajni.

tel. (0048) 22/6356467

e-mail: konwent.bonifratrow@wp.pl

WROCLAW

Hospicjum św. Jana Bożego

We Wrocławiu Bonifratrzy znani są z prowadzonej od XVIII wieku działalności szpitalniczej, aptecznej i ziołoleczniczej. Działalność hospicyjna rozpoczęła się przed dwudziestu laty. Położone na peryferiach miasta, w pięknym parku, z dala od ulicznego zgiełku bonifraterskie Hospicjum św. Jana Bożego jest jedynym hospicjum stacjonarnym we Wrocławiu.

Na przełomie ostatnich kilku lat nastąpił duży progres związany z rozwojem działalności Bonifraterskiego Centrum Zdrowia sp. z o.o. – Oddział we Wrocławiu. W połowie roku 2017 Centrum przystąpiło do ogłoszonych przez Dolnośląski Oddział Wojewódzki NFZ postępowań konkursowych, czego efektem było uzyskanie finansowania działalności hospicjum domowego we Wrocławiu, a także w siedmiu powiatach Dolnego Śląska. Udało się również uzyskać zwiększenie finansowania w ramach prowadzonego we Wrocławiu hospicjum stacjonarnego. Z początkowych 20 pacjentów hospicjum stacjonarnego i 20 hospicjum domowego we Wrocławiu sukcesywnie zwiększaliśmy liczbę osób objętych przez nas opieką. Obecnie mamy możliwość zaopiekowania się w hospicjum stacjonarnym 40 pacjentami, a kolejnych 400 uzyskuje pomoc w swoich domach.

W roku 2018 ogłoszone zostało w NFZ kolejne postępowanie konkursowe. Poszukiwano świadczeniodawców, którzy objęliby domową opieką rehabilitacyjną pacjentów ze znacznym stopniem niepełnosprawności, którzy samodzielnie nie są w stanie dotrzeć do placówek medycznych. Temat ten idealnie komponował się z dotychczas prowadzoną przez nas działalnością – rehabilitacją jako drugim głównym członem działalności Spółki (Szpital rehabilitacyjny w Marysinie), doświadczeniem w opiece nad pacjentami w domach, a także z wartościami, którymi w swej działalności kieruje się zakon bonifratrów. Zdecydowaliśmy się spróbować, przystąpiliśmy do konkursu i w ten oto sposób udało nam się pozyskać kontrakty na finansowanie świadczeń w 11 powiatach Dolnego Śląska. Po ponad dwóch latach działalności obejmujemy rehabilitacją domową około 600 pacjentów.

W połowie roku 2019 tym razem w Katowicach ogłoszony został przez NFZ konkurs w ramach opieki paliatywnej i hospicyjnej. Posiadając długoletnie doświadczenie, zdecydowaliśmy się po raz kolejny podjąć wyzwanie i przystąpić do postępowań. Udało się w ten sposób uzyskać finansowanie na działalność hospicjum

domowego w trzech powiatach Górnego Śląska – w sumie mamy możliwość ulżyć w bólu 75 pacjentom.

Wszystko to nie byłoby możliwe bez gotowych do współpracy i chętnych do rozwoju pracowników, a także wsparcia braci ze wspólnoty wrocławskiej. Przez ostatnie kilka lat konsekwentnie budowaliśmy zespół, który z troską i oddaniem opiekuje się pacjentami. Okazaliśmy się firmą rzetelną i godną polecenia, toteż wiele osób związało na stałe swoją drogę zawodową z prowadzoną przez nas działalnością, odnajdując w swej pracy radość, poczucie spełnienia i zadowolenie z możliwości niesienia pomocy osobom potrzebującym.

Staramy się być otwarci na potrzeby społeczeństwa, bywać w różnych miejscach i przybliżać ideę opieki paliatywnej i hospicyjnej, zarażać pasją, a także zdobywać środki finansowe, aby przeznaczyć je na podniesienie standardu świadczonej przez nas opieki.

Od kilku lat w kalendarzu wrocławskich imprez na stałe zagościł organizowany wspólnie z Fundacją hospicyjną „Bieg dla hospicjum”. Z początkiem marca w ramach Niedzieli Hospicyjnej zbieramy środki finansowe w kościołach, a w listopadzie na cmentarzach. W zeszłym roku udało nam się zorganizować koncert z cyklu „Głosy dla Hospicjów” oraz wystawę zdjęć z życia bonifraterskiego Hospicjum zatytułowaną „Jesteśmy... na chwilę”. Na wrocławskim Jarmarku Bożonarodzeniowym wśród wystawców w strefie „Wrocław Lokalnie i Społecznie” można było nabyć prace wykonane własnoręcznie przez naszych podopiecznych, a także wolontariuszy i sympatyków Hospicjum.

Otrzymujemy duże wsparcie od osób prywatnych i lokalnych organizacji. Niezwykle cenne są dla nas wszelkie wyrazy wdzięczności płynące z ust rodzin i przyjaciół naszych podopiecznych i to jest dla nas największa motywacja do dalszego działania.

Obecnie wskutek pandemii przyszło nam się zmierzyć z nową rzeczywistością. Z pełną świadomością, że mamy pod swą opieką specyficzną, szczególnie narażoną na niebezpieczeństwo grupę pacjentów, zmuszeni byliśmy przeorganizować naszą pracę i dostosować ją do

nowych warunków – oczywiście z zachowaniem dotychczasowego standardu i jakości świadczeń. Póki co podjęte przez nas działania okazują się skuteczne i mamy nadzieję, że nasz anioł stróż wciąż i niezmiennie będzie nad nami czuwał.

W najbliższym czasie konsekwentnie planujemy rozwijać prowadzoną działalność hospicyjną i rehabilitacyjną, a czas pokaże, jakie nowe możliwości otworzą się przed nami. Z pewnością nie omieszkamy ich wykorzystać do dalszego rozwoju działalności.

Anna Żebanowicz

tel. (0048) 71/352 84 00

e-mail: a.zebranowicz@bczwroc.pl

**PRODUKTY
BONIFRATERSKIE®**

RECEPTURY ZAKONU BRACI BONIFRATRÓW

WSPIERA PRAWDŁOWE FUNKCJONOWANIE UKŁADU ODDECHOWEGO W TYM BŁONY ŚLIZOWEJ GARDŁA

RECEPTURA ZAWIERA EKSTRAKT Z PROPOLISU, WITAMINY B2, B3 ORAZ KOMPZYCJĘ ZIÓŁ
WSPIERAJĄCYCH PRAWDŁOWE FUNKCJONOWANIE UKŁADU ODPORNOŚCIOWEGO

REKOMENDOWANY DO STOSOWANIA JUŻ OD 3. ROKU ŻYCIA

NOWOŚĆ

WIĘCEJ O PRODUKTACH BONIFRATERSKICH NA STRONIE:
www.produktybonifraterskie.pl

**PRODUKTY
BONIFRATERSKIE®**

RECEPTURY ZAKONU BRACI BONIFRATRÓW

BONIFRATERSKIE MIESZANKI ZIOŁOWE

SPORZĄDZONE ZGODNIE Z ZAKONNĄ RECEPTURĄ

NOWOŚĆ

WIĘCEJ O PRODUKTACH BONIFRATERSKICH NA STRONIE:
www.produktybonifraterskie.pl

ZAKOPANE

Dom rekolekcyjno-wypoczynkowy

Aby stworzyć współbraciom pracującym głównie w domach opieki społecznej – pośród osób upośledzonych, niedołączonych, psychicznie chorych, wymagających stałej opieki – możliwość odpoczynku i regeneracji sił, w roku 1958 prowincjał Augustyn Landkocz podjął decyzję o zakupie odpowiedniego obiektu w Zakopanem i przeznaczeniu go na dom wypoczynkowy. Nabyta od Mariana Kirscha i Heleny Oleksikowej drewniana willa w stylu góralskim wraz z przylegającym doń ogrodem wymagała jednak adaptacji do nowych potrzeb. Pierwszym administratorem został brat Zygmunt Gęba, który niezwłocznie zabrał się do generalnego remontu. W szybkim urzędzeniu domu znacznie pomogli bracia Wincenty i Bonawentura, tak że już na wiosnę 1959 roku prowincjał Augustyn Landkocz mógł poświęcić dom gotowy do zamieszkania, a w rok później urządzoną na parterze kaplicę pod wezwaniem św. Augustyna.

Do domu na Krzeptówkach przyjeżdżają na wypoczynek bracia bonifratrzy, współpracownicy świeccy, a także goście zakonu. W miarę możliwości przyjmowani są tu także turyści – zarówno duchowni, jak i świeccy, polscy i zagraniczni. 27 lutego 1977 roku bonifratrzy gościli u siebie JE ks. kardynała Karola Wojtyłę, abp. metropolitę krakowskiego, wizytującego zakopiańskie

domy zakonne, który dłuższą chwilę spędził na modlitwie przed ołtarzem patrona domu św. Augustyna – wg Reguły którego żyją Bracia Szpitalni Św. Jana Bożego.

Z czasem okazało się, iż mimo swych niewątpliwych walorów dotychczasowy dom jest za mały, a jego wyposażenie nie spełnia wymogów związanych z pobytami większej liczby osób. Zaistniała pilna potrzeba wybudowania nowego obiektu. Możliwości realizacji tej potrzeby zaistniały w latach 90. Obecnie nowy, duży, odpowiednio wyposażony dom funkcjonuje zgodnie z pierwotnym założeniem sformułowanym przez ojca Augustyna Landkocza.

Pięknie położony opodal Giewontu, ocieniony ogrodem stanowi miejsce rekreacji, wypoczynku oraz punkt wyjścia na górskie wycieczki, ale także miejsce ciszy i skupienia, w którym dusza ludzka znajduje ukojenie i radość w kontakcie z piękną górską przyrodą.

Od roku 1998 w zakopiańskim domu wypoczynkowym działa cieszący się powodzeniem punkt sprzedaży bonifraterskich preparatów ziołowych.

tel. (0048) 18/ 207 09 09
 fax (0048) 18/ 207 09 09
 e-mail: konwentzakopane@bonifratrzy.pl

ZĄBKOWICE ŚLĄSKIE

Dzienny Dom Opieki Medycznej

Działalność Zakonu Szpitalnego w postaci posługi duchowej i medycznej w Ząbkowicach Śląskich to już prawie 170 lat. Mimo licznych historycznych perturbacji bonifratrzy nigdy nie opuścili wiernych i chorych, jednak prawdziwy ich powrót do stałej obecności w Ząbkowicach Śląskich nastąpił w roku 2015, gdy po prawie 10 latach przerwy przywrócono tu siedzibę Konwentu. Wprawdzie wcześniej bracia posługiwali duszpastersko w kościele pw. św. Józefa Rzemieślnika, ale dawny budynek bonifraterskiego szpitala – po II wojnie światowej upaństwowionego – uległ postępującej degradacji. Obiekt powrócił do zakonu bonifratrów w roku 2014. Od tego czasu systematycznie krok po kroku czynimy starania, by pozyskiwać kontrakty w Narodowym Funduszu Zdrowia oraz przywracać funkcje medyczne gmachowi, który wielu ząbkowiczanom nadal kojarzy się ze szpitalem.

Usługi medyczne świadczone są nieodpłatnie w ramach kontraktu z NFZ oraz komercyjnie. Świadczymy usługi z zakresu Dziennego Oddziału Rehabilitacji Ogólnoustrojowej, także pacjentom z obrzękiem limfatycznym, jak również z zakresu fizjoterapii ambulatoryjnej oraz poradni rehabilitacyjnej. Dzięki systematycznemu

rozszerzaniu zakresu usług jesteśmy w stanie oferować naszym pacjentom opiekę coraz bardziej kompleksową. Wielu spośród nich to osoby z orzeczoną znaczną stopniem niepełnosprawności.

W czerwcu 2020 roku dzięki wsparciu z funduszy europejskich uruchomiony został Dzienny Dom Opieki Medycznej. Oferta pobytu skierowana jest do osób starszych, które w ciągu dwunastu miesięcy poprzedzających przyjęcie do naszego Domu przebywały w szpitalu. Dzienny Dom Opieki Medycznej stanowi nowy model opieki skierowanej do pacjentów, którzy nie kwalifikują się już do hospitalizacji, ale nie są jeszcze na tyle sprawni, aby samodzielnie funkcjonować w domu. Pacjenci mają zapewnioną kompleksową opiekę – od transportu i wyżywienia, po specjalistyczne świadczenia medyczne. W ciągu ośmiu godzin przebywania na oddziale nasi podopieczni korzystają z rehabilitacji, terapii zajęciowej i całodziennego opieki pielęgniarskiej. Dostępne są również niezbędne badania diagnostyczne, specjalistyczne konsultacje, m.in. lekarza rehabilitanta, internisty, dietetyka czy psychologa.

Kompleks budynków, w którym funkcjonuje Centrum Rehabilitacyjno-Opiekuńcze, daje duże możliwości. W przyszłości chcielibyśmy uruchomić tu całodobową opiekę medyczną oraz dzienny oddział dla dzieci.

Cały nasz zespół – fizjoterapeuci, lekarze, pielęgniarki oraz bracia bonifratrzy – zaprasza do naszego ośrodka, gdzie można odzyskać siły. Jesteśmy jedną rodziną i dzięki temu, że trzymamy się razem, że się wspieramy, dzieło funkcjonuje. Stale rośnie nasza oferta usług medycznych, stale też szkolą się nasi fizjoterapeuci, podnosząc swoje kwalifikacje i poziom świadczonych usług.

Magdalena Michalska

tel. (0048) 74/815 54 56

e-mail: zabkowice@bonifratrzy.pl

ZEBRZYDOWICE

Fundatorem Konwentu i szpitala w Zebrzydowicach był marszałek wielki koronny Mikołaj Zebrzydowski, który w roku 1611 przekazał bonifratrom prowadzenie utworzonego wcześniej szpitala dla rannych żołnierzy i kalek, wraz z dworem i przyległymi doń rozległymi włościami.

Od tamtej pory minęło ponad 400 lat. Mimo wojen i dramatycznych wydarzeń dziejowych, mimo klęsk

żywiolowych i epidemii, mimo dramatycznych przemian politycznych i trudności administracyjnych, bracia bonifratrzy przetrwali. Z uporem i determinacją odbudowywali zniszczenia i nadal z oddaniem nieśli pomoc okolicznej ludności.

Dziś w Zebrzydowicach zamiast szpitala jest Dom Pomocy Społecznej oraz Warsztaty Terapii Zajęciowej.

Dom Pomocy Społecznej

Wszystkie nasze działania, zarówno braci, jak i współpracowników, ukierunkowane są na jeden podstawowy cel – stworzenie 70 naszym podopiecznym prawdziwego domu, w którym będą czuli się bezpiecznie, w którym będą przestrzegane główne wartości Zakonu – jakość, szacunek, odpowiedzialność i szpitalnictwo.

Prawdziwy Dom to przede wszystkim ludzie w nim przebywający, toteż za jeden z naszych najważniejszych sukcesów uważamy stworzenie profesjonalnego i w pełni oddanego swojej pracy zespołu pracowników mających przyjazne, oparte na wzajemnym szacunku relacje z podopiecznymi. Potrafimy współpracować nie tylko

w zespole pracowników DPS, ale także z pracownikami Warsztatów Terapii Zajęciowej oraz braćmi. To jest fundament, na którym budujemy naszą zwykłą-niezwykłą codzienność.

W ostatnich kilku latach zdarzało się, że była ona prawdziwie niezwykła. Wspólnie ze Stowarzyszeniem Dobroczynnym im. M. Zebrzydowskiego, powstałym w Konwencie w roku 2015, wzięliśmy udział w kilku projektach, których efektem było m.in. powstanie trzech filmów ukazujących bogatą, ponad 400-letnią historię działalności zakonu w Zebrzydowicach, a także filmów oraz reportaży promujących działalność charytatywną

Konwentu. Nasi podopieczni, współpracownicy, wolontariusze oraz bracia mieli okazję wspólnie z profesjonalnymi aktorami pracować na prawdziwym planie filmowym.

Aby codzienność naszych mieszkańców była jak najbardziej wypełniona i atrakcyjna, od wielu lat prowadzimy projekty współfinansowane ze środków PFRON, obejmujące dodatkowe formy aktywności, tj. zajęcia sportowe, komputerowe, arteterapeutyczne, gastronomiczne, socjoterapeutyczne oraz różne formy wsparcia psychologicznego.

Podstawowym problemem w naszej działalności są trudności z pozyskaniem środków finansowych na konieczne inwestycje, takie jak remont kuchni, pralni, termomodernizacja sieci grzewczej i budynków czy zwiększenie powierzchni mieszkalnej i zaplecza terapeutyczno-rekreacyjnego dla naszych podopiecznych. Składane przez nas wnioski o dofinansowanie stale pozostają bez pozytywnej odpowiedzi. Mimo tych trudności powoli udaje nam się realizować najpilniejsze potrzeby. Tak właśnie dzięki wsparciu naszego Stowarzyszenia odnowione zostały pomieszczenia do prowadzenia rehabilitacji. Dostosowaliśmy także nasz Dom do wymogów bezpieczeństwa przeciwpożarowego i sukcesywnie remontujemy pomieszczenia mieszkalne, starając się, aby wnętrze Domu było jak najbardziej przyjazne i atrakcyjne.

Obecnie największym dla nas wyzwaniem jest rozbudowa Domu. Projekt zakłada powstanie małych enklaw mieszkalnych, z których każda będzie miała

własną pod ręczną kuchenkę, pralnię, jadalnię i pokój dzienny. Dzięki temu Dom nabierze prawdziwie rodzinnego charakteru, w którym mieszkańcy będą mogli poczuć się jeszcze bardziej niezależni i samodzielni.

Obserwujemy, iż z każdym rokiem stajemy się coraz bardziej zintegrowani ze społecznością lokalną. Wiadać to po liczbie wiernych, którzy nie mieszczą się już na niedzielnych i świątecznych Mszach św. w klasztornej kaplicy, a także po rosnącym zainteresowaniu środowiska naszą bieżącą działalnością. To bez wątpienia nasz kolejny sukces, który przekłada się m.in. na rozwój wolontariatu, zarówno okazjonalnego, jak i stałego.

Składa się na to wiele powodów, głównie jednak zawdzięczamy to naszemu otwarciu się na środowisko. Ogrody klasztorne, w których nie brak wolier z ptakami, zagród ze zwierzętami domowymi, przyciągają okolicznych mieszkańców, zwłaszcza rodziny z dziećmi. Organizowana od dziewięciu już lat cykliczna impreza pn. „Dożynkowe Spotkania Integracyjne”, skierowana głównie do osób niepełnosprawnych z terenu czterech województw, stała się miejscem spotkań ze społecznością lokalną, a także doskonałą okazją do naturalnej integracji przy wspólnej zabawie. Regularnie na internetowych portalach społecznościowych dzielimy się

naszą codziennością, co jeszcze bardziej przybliży nas do środowiska lokalnego. Współpracujemy z okolicznymi szkołami, organizując zajęcia integracyjne, bierzemy udział we wspólnych akcjach charytatywnych, dniach otwartych czy konkursach artystycznych.

Czas pandemii jest trudnym wyzwaniem, które wpisało się już w naszą codzienność. Stanęliśmy przed koniecznością wypracowania niezbędnych procedur, mających możliwie jak najlepiej chronić nas przed zagrożeniem. Stosujemy wszelkie zabezpieczenia sanitarne, odkażamy wszystko, co się da i jak często się da. Nasi pracownicy zabezpieczeni są w środki ochrony osobistej. Uzyskujemy pomoc zarówno od instytucji rządowych i samorządowych, jak również – co bardzo budujące – od firm i osób prywatnych.

Niestety, ze względów bezpieczeństwa zmuszeni jesteśmy znacznie ograniczyć kontakt podopiecznych

z osobami z zewnątrz, również z ich rodzinami, co jest szczególnie trudne. Mimo to życie w naszym Domu toczy się swoim nowym rytmem, a dzięki wzajemnemu wsparciu i pomocy środowiska z nadzieją patrzymy w najbliższą i dalszą przyszłość.

Renata Mikołajek

tel. (0048) 33/875 60 00
tel. (0048) 33/875 70 03 (centrala)
e-mail: dps@zebrzydowski.pl

Warsztaty Terapii Zajęciowej

Warsztaty Terapii Zajęciowej w Zebrzydowicach mają na celu wszechstronną aktywizację 30 osób z niepełnosprawnością intelektualną w pracowniach – kulinarnej, plastycznej, krawieckiej, zabawkarskiej, stolarskiej i komputerowej. Do sukcesów w ciągu ostatnich kilku lat możemy zaliczyć udział naszych podopiecznych w realizacji trzyczęściowego filmu „Zebrzydowski 2017–2020” w ramach współpracy ze Stowarzyszeniem Dobroczynnym im. Mikołaja Zebrzydowskiego. Szczególnym celem tego przedsięwzięcia była społeczna i artystyczna integracja środowiska ludzi zdrowych i niepełnosprawnych. Nasi podopieczni uczestniczyli w cyklicznych zajęciach z aktorem i sami byli aktorami, przeprowadzali wywiady, pisali artykuły, pomagali w organizacji wystaw czy wycieczek. Działania te pozwoliły im poczuć się wyjątkowymi i potrzebnymi.

Od pewnego czasu co roku odbywają się w naszym ośrodku wybory samorządowe. Podopieczni wybierają spośród siebie trzy osoby, które darzą szczególnym zaufaniem. Wybrani reprezentują społeczność warsztatową i wsłuchują się w jej potrzeby. W ten sposób osoby niepełnosprawne usamodzielniają się, uczą się planowania i organizacji pracy, a przede wszystkim dbałości o dobro wspólne. Początki samorządności nie były łatwe, ale obecnie wszyscy dostrzegamy jej nieocenioną wartość.

Bardzo bliskie jest nam hasło „Warto pomagać!”, dlatego chętnie włączamy się we wszelkie akcje charytatywne. Julka, Adaś, Ewelina to tylko niektóre osoby, którym staraliśmy się pomóc w ciągu ostatnich lat, co rok wspieramy też WOŚP – w ten sposób staramy się wyrabiać w naszych podopiecznych społeczną wrażliwość. Od kilku lat organizujemy cieszące się dużym zainteresowaniem kiermasze prac powstałych w ramach terapii zajęciowej. Są one znakomitą okazją do zaprezentowania się szerszemu gronu odbiorców i zmotywowania do dalszej, efektywnej pracy.

Od dłuższego czasu z niegasnącą energią prowadzimy ogród warzywny, który daje nam dużo radości i jest doskonałą formą terapii. Opowiedziała o tym nasza grupa teatralna „Granaty”, której przedstawienie zatytułowane „Zaczarowany ogródek” w czerwcu 2018 zostało ciepło przyjęte podczas corocznego Przeglądu Twórczości Osób Niepełnosprawnych w Spytkowicach. Organizujemy spotkania integracyjne, zabawy,

olimpiady, wycieczki – w ubiegłym roku udało nam się wyjechać nad morze. Dla wielu podopiecznych wyprawa ta była niezapomnianym przeżyciem.

Nasza placówka coraz cieplej postrzegana jest przez społeczność lokalną. Coroczne Dożynkowe Spotkania Integracyjne, warsztaty artystyczne, konkursy czy akcje charytatywne bardzo zbliżyły nas do siebie. Chętnie przychodzą do nas dzieci i młodzież szkolna, z którymi regularnie spotykamy się podczas zajęć warsztatowych. My również otrzymujemy liczne zaproszenia od ośrodków kultury, teatrów, szkół, bibliotek i korzystamy z nich z przyjemnością. W środowisku nie jesteśmy już anonimowi, znają nas, pamiętają o nas i są wobec nas tolerancyjni.

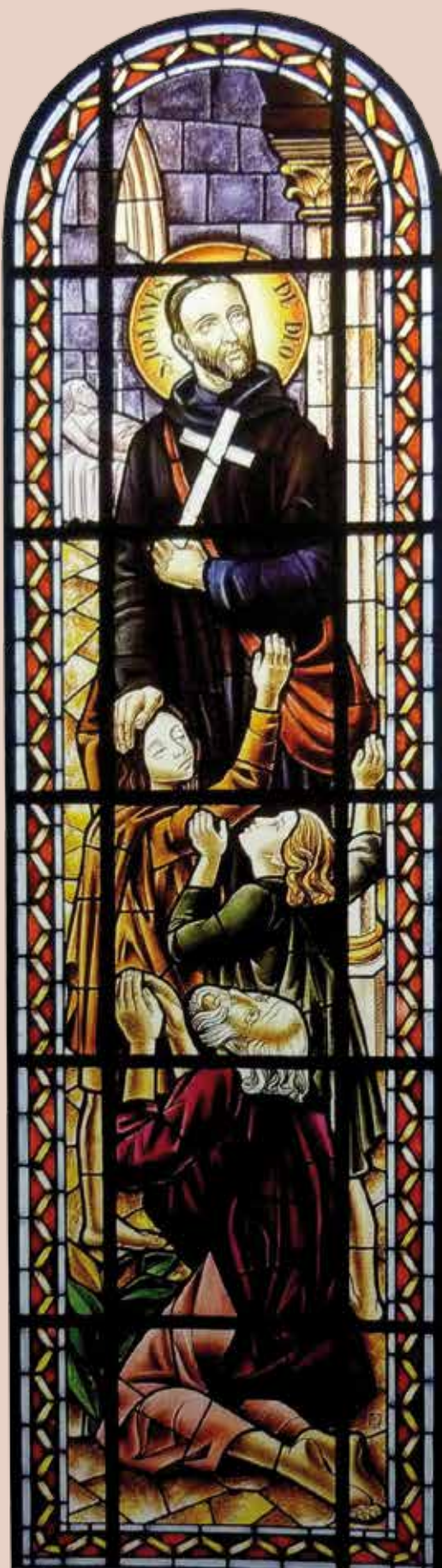
Największym naszym zmartwieniem są budynki, które wymagają generalnego remontu. Wielką trudnością jest i to, że pracownie rozmieszczone są w dwóch różnych budynkach, a w trzecim, oddzielnym, znajduje się sala rehabilitacyjna. Ponadto pomieszczenia terapii zajęciowej są zbyt małe, co również jest dużą przeszkodą w sprawnym organizowaniu pracy. Systematycznie staramy się remontować warsztaty, ostatnio uruchomiliśmy dwie nowe łazienki z kabinami prysznicowymi, obecnie odświeżamy ściany. W miarę możliwości wyposażymy też poszczególne sale, tak by pracowało się w nich bezpiecznie i bardziej komfortowo.

Od początku marca w związku z pandemią działalność Warsztatów została zawieszona, nasi podopieczni pozostali w domach. Powrócili na zajęcia w niepełnym składzie dopiero w połowie maja, oczywiście przestrzegając wszelkich wymogów sanitarnych. Podopieczni i ich rodziny otrzymywali telefoniczne wsparcie psychologa oraz terapeutów, z którymi mogli kontaktować się w godzinach pracy. Dodatkowo psycholog opracował plan pracy z uczestnikami po ich powrocie na zajęcia w WTZ. Przygotowaliśmy dla podopiecznych pakiety zawierające materiały służące do aktywnego spędzania czasu w domu, dostosowane do możliwości i zainteresowań poszczególnych osób. W ramach Modułu III rodziny podopiecznych po złożeniu odpowiedniego wniosku mogły otrzymać wsparcie finansowe.

Kamila Mentel

tel./fax (0048) 33/876 48 96
email: wtz@zebrzydowski.pl

Rekolekcje powołaniowe

„Duchowość Bonifratrów, czyli jak wcielać w życie uczucia Jezusa Chrystusa”

**9–11 października 2020 r.
w Zakopanem**

Wszyscy jesteśmy wezwani do bycia miłośnikami. Są jednak ludzie, którzy całe swoje życie poświęcili, aby służyć potrzebującym. Jeśli sam służysz chorem, a nie do końca jesteś pewien, czy robisz to dobrze, lub może pociąga Cię charyzmat szpitalny,

**przyjedź i zapal swoje serce
ogniem miłosiernej postługi**

Będąc wśród braci i chorych, modląc się i pracując, przeżyjesz chwile, które otworzą Ci serce i oczy na potrzeby chorych, cierpiących i opuszczonych...

Dowiesz się, że miłosierdzie to najpiękniejszy akt miłości, jaki możemy uczynić na ziemi.

Zgłoszenia:

Brat Seweryn

tel. 660 482 635

e-mail: zakon@bonifratrzy.pl

www.bonifratrzy.pl

www.facebook.com/zakonszpitalny/

KURIA PROWINCJALNA

00-213 Warszawa
ul. Bonifratrska 12
tel.: 22 635 77 17
e-mail: kuria@bonifratrzy.pl
www.bonifratrzy.pl

DUSZPASTERSTWO POWOŁAŃ

tel.: 660 482 635
e-mail: zakon@bonifratrzy.pl
www.bonifratrzy.pl

POSTULAT

93-357 Łódź Chojny
ul. Kosynierów Gdyńskich 61a
tel.: 42 685 51 08
fax: 42 685 51 29
e-mail: postulat@bonifratrzy.pl

NOWICJAT

43-400 Cieszyń, pl. ks. Londzina 1
tel.: 33 853 50 59
e-mail: nowicjat@bonifratrzy.pl

SCHOLASTYKAT

50-417 Wrocław, ul. Traugutta 57/59
tel.: 71 344 84 74

CIESZYŃ

KONWENT BONIFATRÓW
pw. WNIEBOWIĘCIA N.M.P.
43-400 Cieszyń, pl. ks. Londzina 1
tel.: 33 852 05 62, (33) 852 02 68
fax: 33 852 02 68
e-mail: konwenciecieszyn@bonifratrzy.pl

IWONICZ

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św. ELŻBIETY
WĘGERSKIEJ
38-440 Iwonice, ul. Floriańska 19
tel.: 13 435 05 21, 13 435 13 14
fax: 13 435 05 21
e-mail: bonifratrzy_iwonice@dps.pl

KATOWICE-BOGUCICE

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św.
ANIOŁÓW STRÓŻÓW
ul. Ks. Markiecki 87, 40-211 Katowice-Bogucice
tel.: 32 258 95 82
fax: 32 353 00 22
e-mail: konwent@bonifratrzy.katowice.pl
www.bonifratrzy.katowice.pl

KONARY-ZIELONA

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św. JÓZEFA
ul. Bonifratrska 33 Konary, 32-031 Mogilany
tel./fax: 12 270 40 84
e-mail: konwent@bonifundo.pl

KRAKÓW

KONWENT BONIFATRÓW pw. TRÓJCY
PRZENAJSWIĘTSZEJ
31-066 Kraków, ul. Krakowska 48
tel.: 12 430 61 22
e-mail: konwent@bonifratrzy.krakow.pl
www.bonifratrzy.krakow.pl

ŁÓDŹ

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św. RAFAŁA
ARCHANIOŁA
Sanktuarium Matki Bożej Uzdrawienia Chorych
93-357 Łódź Chojny
ul. Kosynierów Gdyńskich 61A
tel.: 42 685 51 00
fax: 42 685 51 29
e-mail: konwent@bonifratrzy.lodz.pl
www.bonifratrzy.lodz.pl

PIASKI

KONWENT BONIFATRÓW pw.
NAJSWIĘTSZEGO SERCA PANA JEZUSA
63-820 Piaski, Osiedle Marysin 1
tel.: 65 573 97 37
fax: 65 525 09 78
e-mail: konwent@marysin.com.pl
www.bonifratrzy.marysin.com.pl

PRUDNIK

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św. PIOTRA
I PAWŁA
48-200 Prudnik, ul. Piastowska 8
tel./fax: 77 436 26 05
e-mail: konwentprudnik@bonifratrzy.pl

WARSZAWA

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św.
RYSZARDA PAMPURI
00-215 Warszawa, ul. Sapieżyńska 3
tel.: 22 635 64 67, 22 635 68 19
fax: 22 635 65 58
e-mail: przeor@bonifratrzy.warszawa.pl

REKTORAT

KOŚCIÓŁ pw. Św. JANA BOŻEGO i Św.
ANDRZEJA APOSTOŁA
00-213 Warszawa, ul. Bonifratrska 12
tel.: 22 831 41 40
e-mail: bonifratrska@bonifratrzy.pl

WROCŁAW

KONWENT BONIFATRÓW pw. TRÓJCY
PRZENAJSWIĘTSZEJ
50-417 Wrocław, ul. Traugutta 57/59
tel./fax: 71 344 84 74
e-mail: konwentwroclaw@bonifratrzy.pl

ZAKOPANE

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św.
AUGUSTYNA
34-500 Zakopane, ul. Krzeptówki 64
tel./fax: 18 207 09 09
e-mail: konwentzakopane@bonifratrzy.pl

ZĄBKOWICE ŚLĄSKIE

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św. JÓZEFA
ROBOTNIKA
57-200 Ząbkowice Śląskie, ul. 1-go Maja 9
skr. poczt. 12
tel./fax: 74 815 54 56
e-mail: zabkowice@bonifratrzy.pl

ZEBRZYDOWICE

KONWENT BONIFATRÓW pw. Św.
FLORIANA
34-130 Kalwaria Zebrzydowska, Zebrzydowice 1
tel./fax: 33 876 65 60
e-mail: konwentzebrzydowice@bonifratrzy.pl

DROHOBYCZ

KONWENT BONIFATRÓW pw. JEZUSA
DOBREGO SAMARYTANINA
Archidiecezja Lwowska
ul. Iwana Franka nr 53, 82100 Drohobycz,
Ukraina
tel./fax: 00380324433202
e-mail: bonifratry.drohobych@gmail.com

NAZARET

KONWENT BONIFATRÓW pw. ŚWIĘTEJ
RODZINY
Holy Family Hospital
P.O. Box 8, 16100 NAZARET – Israel
tel.: (00972) 46508900
e-mail: Bonifratrzy.Nazaret@gmail.com

Dla Fundacji
Bonifraterskiej

KRS: 0000134759

konto: 77 1440 1231 0000 0000 0965 4402

Dzielenie się dobrem procentuje

FUNDACJA
BONIFRATERSKA
WSPIERA

Szpitalne (w Łodzi, w Katowicach, w Krakowie, w Piaskach)
Bonifraterskie Centrum Zdrowia Ząbkowice Śląskie (rehabilitacja)
Centrum Medyczne Bonifratrów Warszawa

DPS Cieszyń, Iwonicz, Zebrzydowice, Konary
Dom św. Jana Bożego w Prudniku
Bonifraterski Ośrodek Interwencji Kryzysowej w Piaskach
Stacja Pomocy Socjalnej w Drohobyczu/Ukraina

Hospicja stacjonarne i domowe
na Górnym i Dolnym Śląsku

Jadłodajnia w Warszawie,
Jadłodajnia w Łodzi

PLACÓWKI
MEDYCZNE

DOMY POMOCY
SPOŁECZNEJ

HOSPICJA

JADŁODAJNIE

Fundacja Bonifraterska jest organizacją pożytku publicznego o profilu charytatywno-opiekuńczym. Wspiera ona wszystkie dzieła Braci Bonifratrów, w tym hospicja, jadłodajnie, szpitale i domy pomocy społecznej (DPS) na terenie całej Polski.

Przyłącz się do bonifraterskiej misji czynienia dobra przekazując 1% swojego podatku. Zebrane środki chcielibyśmy przeznaczyć na zakup sprzętu medycznego, rehabilitacyjnego, wyposażenie i rozwój placówek oraz wsparcie osób z niepełnosprawnościami.

J. WNIOSEK O PRZEKAZANIE 1% PODATKU NALEŻNEGO NA RZECZ ORGANIZACJI POŻYTKU PUBLICZNEGO (OPP)
Należy podać: numer wniosku do Krajowego Rejestru Sądowego (Numer KRS) (ograniczenie wybranie z wykazu oraz wysokość kwoty na 1202)

120. Numer KRS	0000134759	Wzrostająca kwota	127.
----------------	-------------------	-------------------	------

K. INFORMACJE UZUPEŁNIAJĄCE Podatnicy, którzy wypełnili część M, w poz. 126 mogą podać też szczegółowy 1%, a zaznaczając kwadrat w poz. 126 wyrażać zgodę na przekazanie OPP: swojego imienia, nazwiska i adresu wraz z informacją o kwocie z poz. 127. W poz. 130 można podać dodatkowe informacje, np. udzielające kontakt z podatkowcem (telefon, e-mail).

128. Główny symbol 1%	nazwa placówki bonifraterskiej	129. Wzrostająca kwota	☒
-----------------------	---------------------------------------	------------------------	-------------------------------------

130.

miejsce na nasz numer
KRS: 0000134759

Kwota wyliczonego
jednego procenta

Wpisz w swojej deklaracji podatkowej
KRS 0000134759

Swój 1% możesz przekazać
ogólnie na Fundację lub na konkretny cel,
konkretną placówkę.

www.1procent.bonifratrzy.pl
www.facebook.com/zakonszpitalny/